

Službeni list

Europske unije

C 293

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.
4. rujna 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 293/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 293/02 Predmet C-60/15 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 13. srpnja 2017. – Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH protiv Europske komisije (Žalba — Pravo na pristup dokumentima u posjedu institucija Europske unije — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Izuzeća od prava na pristup — Članak 4. stavak 3. prvi podstavak — Zaštita procesa odlučivanja tih institucija — Okoliš — Arhuška konvencija — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Članak 6. stavak 1. — Javni interes za otkrivanje informacija o okolišu — Informacije koje njemačka tijela podnose Europskoj komisiji u vezi s postrojenjima smještenima na njemačkom državnom području na koja se odnosi zakonodavstvo Unije o sustavu trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova — Djelomično odbijanje pristupa) 2

2017/C 293/03 Predmet C-633/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – London Borough of Ealing protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeće isporuka usluga koje su usko povezane sa sportom — Članak 133. — Isključenje izuzeća u slučaju opasnosti od narušavanja tržišnog natjecanja na štetu komercijalnih poduzeća koja podliježu PDV-u — Isporuke usluga koje pružaju neprofitni subjekti javnog prava) 3

HR

2017/C 293/04	Predmet C-651/15 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 13. srpnja 2017. – Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) i dr. protiv Europske komisije, Europske agencije za kemikalije, Assogalvanica i dr. (Žalba — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (REACH) — Članak 58. stavak 2. — Autorizacija — Posebno zabrinjavajuće tvari — Izuzeće — Uredba o izmjeni Priloga XIV. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 — Uvrštavanje kromova trioksida na popis tvari podvrnutih autorizaciji)	3
2017/C 293/05	Predmet C-701/15: Presuda Suda (deveto vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italija) – Malpensa Logistica Europa SpA protiv SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Promet — Pojam „iskorištavanje zemljopisnog područja u svrhu pružanja zračnih luka ili druge terminalne opreme prijevoznicima u zračnom prometu” — Direktive 2004/17/EZ i 96/67/EZ — Nacionalni propis kojim se ne predviđa prethodni postupak javne nabave za dodjelu prostora zračnih luka)	4
2017/C 293/06	Predmet C-76/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovačka) – INGSTEEL spol. sro, Metrostav as protiv Úrad pre verejné obstarávanie (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 47. stavci 1., 4. i 5. — Ponuditeljeva ekonomska i financijska sposobnost — Direktive 89/665/EEZ i 2007/66/EZ — Pravno sredstvo protiv odluke o isključenju ponuditelja iz postupka javne nabave — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvoran pravni lijek) . . .	5
2017/C 293/07	Predmet C-89/16: Presuda Suda (treće vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovačka) – Radosław Szoja protiv Sociálna poisťovňa (Zahtjev za prethodnu odluku — Primjena sustava socijalne sigurnosti — Radnici migranti — Osoba koja obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene i samozaposlene osobe u dvjema različitim državama članicama — Određivanje primjenjivog zakonodavstva — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Članak 13. stavak 3. — Uredba (EZ) br. 987/2009 — Članak 14. stavak 5.b — Članak 16. — Učinci odluka Administrativne komisije za koordinaciju sustava socijalne sigurnosti — Nedopuštenost)	6
2017/C 293/08	Predmet C-129/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Túrkevei Tejtermelő Kft. protiv Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Članci 191. i 193. UFEU-a — Direktiva 2004/35/EZ — Primjenjivost ratione materiae — Onečišćenje zraka zbog nezakonitog spaljivanja otpada — Načelo „onečišćivač plaća” — Nacionalni propis kojim se uspostavlja solidarna odgovornost između vlasnika zemljišta na kojem je nastalo onečišćenje i onečišćivača)	6
2017/C 293/09	Predmet C-133/16: Presuda Suda (peto vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d’appel de Mons – Belgija) – Christian Ferenschild protiv JPC Motor SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Prodaja robe široke potrošnje i jamstva za takvu robu — Direktiva 1999/44/EZ — Članak 5. stavak 1. — Razdoblje prodavateljeve odgovornosti — Rok zastare — Članak 7. stavak 1. drugi podstavak — Rabljena roba — Ugovorno ograničenje prodavateljeve odgovornosti)	7
2017/C 293/10	Predmet C-151/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB protiv Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/96/EZ — Oporezivanje energenata i električne energije — Članak 14. stavak 1. točka (c) — Oslobođenje za energente koji se upotrebljavaju kao gorivo pri plovidbi unutar vodenih putova Europske unije i za proizvodnju električne energije na plovilima — Gorivo koje brod upotrebljava za plovidbu od mjesta gdje je sagrađen do luke u drugoj državi članici kako bi ondje ukrcao svoj prvi komercijalni teret)	8

2017/C 293/11	Predmet C-193/16: Presuda Suda (treće vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španjolska) – E protiv Subdelegación del Gobierno en Álava (Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Pravo slobodnog kretanja i boravka na području država članica — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 27. stavak 2. drugi podstavak — Ograničenje prava ulaska i prava boravka u svrhu zaštite javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja — Protjerivanje s državnog područja u svrhu zaštite javnog poretka ili javne sigurnosti — Ponašanje koje predstavlja stvarnu, trenutačnu i dovoljno ozbiljnu prijetnju temeljnom interesu društva — Stvarna i trenutačna prijetnja — Pojam — Građanin Unije koji boravi u državi članici domaćinu gdje služi zatvorsku kaznu izrečenu zbog ponovljenih kaznenih djela spolnog zlostavljanja maloljetnikâ)	9
2017/C 293/12	Predmet C-354/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeitsgericht Verden – Njemačka) – Ute Kleinsteuber protiv Mars GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Članci 1., 2. i 6. — Jednako postupanje — Zabrana diskriminacije na temelju spola — Strukovna starosna mirovina — Direktiva 97/81/EZ — Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom — Članak 4. stavci 1. i 2. — Načini izračuna stečenih mirovinskih prava — Propis države članice — Različito postupanje prema radnicima u nepunom radnom vremenu)	9
2017/C 293/13	Predmet C-368/16: Presuda Suda (osmo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Højesteret – Danska) – Assens Havn protiv Navigators Management (UK) Limited (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje — Nacionalno zakonodavstvo koje pod određenim uvjetima predviđa pravo oštećenika da podnese tužbu izravno protiv osiguravatelja osobe odgovorne za nesreću — Sporazum o nadležnosti koji su sklopili osiguravatelj i štetnik)	10
2017/C 293/14	Predmet C-388/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 13. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske (Povreda obveze države članice — Presuda Suda kojom se utvrđuje povreda obveze — Neprovedba — Članak 260. stavak 2. UFEU-a — Novčane sankcije — Paušalni iznos)	11
2017/C 293/15	Predmet C-433/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Bayerische Motoren Werke AG protiv Acacia Srl (Zahtjev za prethodnu odluku — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Intelektualno vlasništvo — Dizajni Zajednice — Uredba (EZ) br. 6/2002 — Članci 81. i 82. — Tužba u vezi s proglašenjem nepostojanja povrede — Nadležnost sudova za dizajn Zajednice države članice na čijem državnom području tuženik ima domicil)	11
2017/C 293/16	Predmet C-231/17 P: Žalba koju je 3. svibnja 2017. podnijela Vatsveva protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 7. travnja 2017. u predmetu T-920/16, Vatsveva protiv Europskog suda za ljudska prava	12
2017/C 293/17	Predmet C-293/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu protiv College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland	12
2017/C 293/18	Predmet C-294/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) – Stichting Werkgroep Behoud de Peel protiv College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant	14
2017/C 293/19	Predmet C-326/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) i dr. protiv Z	16

2017/C 293/20	Predmet C-330/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. lipnja 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. protiv Germanwings GmbH	16
2017/C 293/21	Predmet C-367/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2017. uputio Bundespatentgericht (Njemačka) – S protiv EA i dr.	17
2017/C 293/22	Predmet C-369/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2017. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Shajin Ahmed protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	19
2017/C 293/23	Predmet C-388/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2017. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska). – Konkurrensverket protiv SJ AB	19
2017/C 293/24	Predmet C-392/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2017. uputila Curtea de Apel Oradea (Rumunjska) – Sindicatul Energia Oradea protiv SC Termoelectrica SA	20
2017/C 293/25	Predmet C-399/17: Tužba podnesena 3. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Češke Republike . .	20
2017/C 293/26	Predmet C-404/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. srpnja 2017. uputio Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Švedska) – A protiv Migrationsverket	21
2017/C 293/27	Predmet C-416/17: Tužba podnesena 10. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Francuske Republike	22
2017/C 293/28	Predmet C-419/17 P: Žalba koju je 11. srpnja 2017. podnijela Deza, a.s. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 11. svibnja 2017. u predmetu T-115/15, Deza, a.s. protiv ECHA-e	23
2017/C 293/29	Predmet C-427/17: Tužba podnesena 14. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Irske	24
2017/C 293/30	Predmet C-428/17 P: Žalba koju je 15. srpnja 2017. podnijela Meta Group Srl protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 4. svibnja 2017. u predmetu T-744/14, Meta Group protiv Komisije	25
2017/C 293/31	Predmet C-450/17 P: Žalba koju je 26. srpnja 2017. podnio Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 16. svibnja 2017. u predmetu T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank protiv Europske središnje banke	27

Opći sud

2017/C 293/32	Predmet T-644/14: Presuda Općeg suda od 20. srpnja 2017. – ADR Center protiv Komisije („Financijska potpora — Opći program ‚Temeljna prava i pravda‘ za razdoblje 2007. – 2013. — Posebni program ‚Civilno pravosuđe‘ — Tužba za poništenje — Odluka koja je izvršna isprava — Članak 299. UFEU-a — Nadležnost autora akta — Načelo dobre uprave — Tužba kojom se traži da se Komisiji naloži plaćanje preostalog iznosa na temelju sporazumâ o bespovratnim sredstvima — Djelomična preinaka tužbe — Arbitražna klauzula — Nadležnost Općeg suda — Prihvatljivi troškovi”)	29
2017/C 293/33	Predmet T-143/15: Presuda Općeg suda od 20. srpnja 2017. – Španjolska protiv Komisije („EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Izdaci nastali za Španjolsku — Proizvodno nevezane izravne potpore za godine podnošenja zahtjeva 2008. i 2009. — Nedostaci u sustavu kontrole — Određivanje kontrolnih uzoraka — Teret dokazivanja — Potpore ruralnom razvoju u Autonomnoj zajednici Castilla y Leon za godine podnošenja zahtjeva 2009. i 2010. — Provjere na terenu — Ključne kontrole — Proporcionalnost”)	29

2017/C 293/34	Predmet T-287/16: Presuda Općeg suda od 20. srpnja 2017. – Belgija protiv Komisije („EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Izdaci nastali za Belgiju — Izvozne subvencije — Povrat koji nije izvršen zbog nemara tijela države članice — Neiscrpljivanje svih mogućih pravnih sredstava — Proporcionalnost”)	30
2017/C 293/35	Predmet T-309/16: Presuda Općeg suda od 20. srpnja 2017. – Cafés Pont protiv EUIPO-a – Giordano Vini (Art’s Cafè) („Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije Art’s Cafè — Stvarna uporaba žiga — Članak 15. stavak 1., i članak 51. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	31
2017/C 293/36	Predmet T-780/16: Presuda Općeg suda od 20. srpnja 2017. – Mediaexpert protiv EUIPO-a – Mediaexpert (mediaexpert) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije mediaexpert — Raniji nacionalni verbalni žig mediaexpert — Relativni razlog za odbijanje — Članak 53. stavak 1. točka (a) i članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Dokaz o postojanju, valjanosti i opsegu zaštite ranijeg žiga — Potvrda o registraciji ranijeg žiga — Prijevod — Pravila 37. do 39. i pravilo 98. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 2868/95 — Legitimna očekivanja”)	31
2017/C 293/37	Predmet T-812/14: Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2017. – BPC Lux 2 i dr. protiv Komisije „Tužba za poništenje — Državne potpore — Potpora portugalskih tijela za sanaciju financijske institucije Banco Espírito Santo — Osnivanje i unošenje kapitala u banku za premošćivanje — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Nepostojanje pravnog interesa — Nedopuštenost”	32
2017/C 293/38	Predmet T-423/16: Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2017. – De Masi protiv Komisije („Tužba za poništenje — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na rad Skupine za „Kodeks o postupanju (oporezivanje poslovanja)” koju je osnovalo Vijeće — Odgovor na izvorne zahtjeve nakon povoljnog rješenja — Nepostojanje potvrđujuće odluke — Nedopuštenost”)	32
2017/C 293/39	Predmet T-716/16: Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2017. – Pfizer i Pfizer santé familiale protiv Komisije („Tužba za poništenje — Carinska unija — Zajednička carinska tarifa — Tarifna i statistička nomenklatura — Razvrstavanje u kombiniranu nomenklaturu — Tarifni podbrojevi — Carine primjenjive na robu razvrstanu u te tarifne podbrojeve — Regulatorni akt koji podrazumijeva provedbene mjere — Nepostojanje osobnog utjecaja — Nedopuštenost”)	33
2017/C 293/40	Predmet T-849/16 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. srpnja 2017. – PGNiG Supply & Trading protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2009/73/EZ — Zahtjev Bundesnetzagentur za izmjenu uvjeta za izuzeće plinovoda OPAL od propisa Unije o njegovu radu — Odluka Komisije o izmjeni uvjeta za izuzeće od propisa Unije — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	34
2017/C 293/41	Predmet T-883/16 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. srpnja 2017. – Poljska protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2009/73/EZ — Zahtjev Bundesnetzagentur za izmjenu uvjeta za odstupanje od Unijinih pravila za iskorištavanje plinovoda OPAL — Komisijina Odluka o izmjeni uvjeta za odstupanje od Unijinih pravila — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	34
2017/C 293/42	Predmet T-130/17 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. srpnja 2017. – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2009/73/EZ — Zahtjev Bundesnetzagentur-a za izmjenu uvjeta za izuzeće plinovoda OPAL od propisa Unije o njegovu radu — Odluka Komisije o izmjeni uvjeta za izuzeće od propisa Unije — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	35

2017/C 293/43	Predmet T-131/17 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. srpnja 2017. – Argus Security Projects protiv ESVD-a („Privremena pravna zaštita — ESVD — Povrat prijebojem — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Financijska šteta — Dužna pažnja — Nepostojanje hitnosti”)	35
2017/C 293/44	Predmet T-244/17 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 20. srpnja 2017. – António Conde & Companhia protiv Komisije „Privremene mjere — Ribarsko plovilo — Organizacija za ribarstvo sjeverozapadnog Atlantika — Dopuštenost — Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu — Nedostatak interesa”	36
2017/C 293/45	Predmet T-392/17: Tužba podnesena 14. lipnja 2017. – TE protiv Komisije	36
2017/C 293/46	Predmet T-400/17: Tužba podnesena 27. lipnja 2017. – Deza protiv Komisije	37
2017/C 293/47	Predmet T-421/17: Tužba podnesena 6. srpnja 2017. – Leino-Sandberg protiv Parlamenta	38
2017/C 293/48	Predmet T-422/17: Tužba podnesena 10. srpnja 2017. – UF protiv EPSO-a	38
2017/C 293/49	Predmet T-443/17: Tužba podnesena 14. srpnja 2017. – António Conde & Companhia protiv Komisije	39
2017/C 293/50	Predmet T-86/15: Rješenje Općeg suda od 17. srpnja 2017. – Aston Martin Lagonda protiv EUIPO-a (Prikaz rešetke hladnjaka na prednjoj strani automobila)	40
2017/C 293/51	Predmet T-88/15: Rješenje Općeg suda od 17. srpnja 2017. – Aston Martin Lagonda protiv EUIPO-a (Prikaz rešetke hladnjaka na prednjoj strani automobila)	40
2017/C 293/52	Predmet T-38/17: Rješenje Općeg suda od 17. srpnja 2017. – DQ i dr. protiv Parlamenta	40
2017/C 293/53	Predmet T-203/17: Rješenje Općeg suda od 20. srpnja 2017. – GY protiv Komisije	41

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2017/C 293/01)***Posljednja objava**

SL C 283, 28.8.2017.

Prethodne objave

SL C 277, 21.8.2017.

SL C 269, 14.8.2017.

SL C 256, 7.8.2017.

SL C 249, 31.7.2017.

SL C 239, 24.7.2017.

SL C 231, 17.7.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 13. srpnja 2017. – Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-60/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Pravo na pristup dokumentima u posjedu institucija Europske unije — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Izuzeća od prava na pristup — Članak 4. stavak 3. prvi podstavak — Zaštita procesa odlučivanja tih institucija — Okoliš — Arhuška konvencija — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Članak 6. stavak 1. — Javni interes za otkrivanje informacija o okolišu — Informacije koje njemačka tijela podnose Europskoj komisiji u vezi s postrojenjima smještenima na njemačkom državnom području na koja se odnosi zakonodavstvo Unije o sustavu trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova — Djelomično odbijanje pristupa)

(2017/C 293/02)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (zastupnici: S. Altenschmidt i P.-A. Schütter, Rechtsanwälte)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart i P. Mihaylova, agenti)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 11. prosinca 2014., *Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisija* (T-476/12, neobjavljena, EU:T:2014:1059).
2. Poništava se odluka Komisije od 17. siječnja 2013. kojom je odbijen zahtjev za cjelovit pristup popisu što ga je Savezna Republika Njemačka podnijela Komisiji u okviru postupka propisanog u članku 15. stavku 1. Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća jer je taj dokument sadržavao informacije u vezi s određenim postrojenjima društva Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH koja se nalaze na njemačkom državnom području, a koje su se odnosile na preliminarne dodjele, aktivnosti i razine kapaciteta u odnosu na emisije ugljičnog dioksida (CO₂) tijekom razdoblja od 2005. do 2010., učinkovitost postrojenja i godišnje emisijske jedinice preliminarno dodijeljene za razdoblje od 2013. do 2020.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova koje zahtijeva društvo Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH u prvostupanjskom i ovom postupku.

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – London Borough of Ealing protiv Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Predmet C-633/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeće isporuka usluga koje su usko povezane sa sportom — Članak 133. — Isključenje izuzeća u slučaju opasnosti od narušavanja tržišnog natjecanja na štetu komercijalnih poduzeća koja podliježu PDV-u — Isporuke usluga koje pružaju neprofitni subjekti javnog prava)

(2017/C 293/03)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: London Borough of Ealing

Tuženik: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Izreka

1. Članak 133. drugi stavak Direktive 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da mu se ne protivi propis države članice koji podvrgava uvjetu iz članka 133. prvog stavka točke (d) te direktive dodjelu izuzeća od poreza na dodanu vrijednost (PDV) subjektima javnog prava koji isporučuju usluge koje su usko povezane sa sportom ili tjelesnim odgojem, u smislu članka 132. stavka 1. točke (m) navedene direktive, dok s jedne strane, na dan 1. siječnja 1989., ta država članica nije nametnula PDV za sve te isporuke usluga i, s druge strane, predmetne isporuke usluga nisu bile izuzete od PDV-a prije nego što je taj uvjet bio nametnut.
2. Članak 133. drugi stavak Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koji podvrgava uvjetu iz članka 133. prvog stavka točke (d) te direktive dodjelu izuzeća od PDV-a neprofitnim subjektima javnog prava koji isporučuju usluge koje su usko povezane sa sportom ili tjelesnim odgojem, u smislu članka 132. stavka 1. točke (m) navedene direktive, pri čemu ne nameće taj uvjet i za neprofitne subjekte koji nisu subjekti javnog prava, a koji pružaju takve usluge.

⁽¹⁾ SL C 59, 15. 2. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 13. srpnja 2017. – Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) i dr. protiv Europske komisije, Europske agencije za kemikalije, Assogalvanica i dr.

(Predmet C-651/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (REACH) — Članak 58. stavak 2. — Autorizacija — Posebno zabrinjavajuće tvari — Izuzeće — Uredba o izmjeni Priloga XIV. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 — Uvrštavanje kromova trioksida na popis tvari podvrgnutih autorizaciji)

(2017/C 293/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Adolf Krämer GmbH & Co. KG, AgO Argentum GmbH i druge stranke (cjelovit popis u žalbi) (zastupnici: C. Mereu, *avocat*, J. Beck, *Solicitor*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: K. Mifsud-Bonnici i K. Talabér-Ritz, agenti), Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: W. Broere i M. Heikkilä), Assogalvanica, Ecometal, Comité européen des traitements de surfaces (CETS) i druge stranke (cjelovit popis u žalbi) (zastupnici: C. Mereu, *avocat*, J. Beck, *Solicitor*)

Intervenijent u potporu Europskoj komisiji: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas i J. Traband, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Vereinu zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) i drugim žaliteljima čija se imena nalaze u Prilogu I. ovoj presudi nalaže se da, uz vlastite, snose i troškove Europske komisije.
3. Francuska Republika i Europska agencija za kemikalije (ECHA) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italija) – Malpensa Logistica Europa SpA protiv SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

(Predmet C-701/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Promet — Pojam „iskorištavanje zemljopisnog područja u svrhu pružanja zračnih luka ili druge terminalne opreme prijevoznicima u zračnom prometu” — Direktive 2004/17/EZ i 96/67/EZ — Nacionalni propis kojim se ne predviđa prethodni postupak javne nabave za dodjelu prostora zračnih luka)

(2017/C 293/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Malpensa Logistica Europa SpA

Tuženik: SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

uz sudjelovanje: Beta-Trans SpA

Izreka

Članak 7. Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis, kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se ne predviđa prethodno provođenje postupka javne nabave za dodjelu, uključujući privremenu, prostora namijenjenih za pružanje zemaljskih usluga za koje društvo koje upravlja zračnom lukom ne isplaćuje naknadu.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovačka) – INGSTEEL spol. sro, Metrostav as protiv Úrad pre verejné obstarávanie

(Predmet C-76/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 47. stavci 1., 4. i 5. — Ponuditeljeva ekonomska i financijska sposobnost — Direktive 89/665/EEZ i 2007/66/EZ — Pravno sredstvo protiv odluke o isključenju ponuditelja iz postupka javne nabave — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvoran pravni lijek)

(2017/C 293/06)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: INGSTEEL spol. sro, Metrostav as

Tuženik: Úrad pre verejné obstarávanie

uz sudjelovanje: Slovenský futbalový zväz

Izreka

1. Članak 47. stavak 1. točku (a) i članak 47. stavak 4. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama treba tumačiti na način da im se ne protivi to da javni naručitelj isključi ponuditelja iz ugovora o javnoj nabavi jer potonji ne ispunjava uvjet u pogledu ekonomske i financijske sposobnosti sadržan u pozivu na nadmetanje, koji se odnosi na podnošenje potvrde koju je izdala banka, a u skladu s kojom se potonja obvezuje dodijeliti kredit u iznosu utvrđenom u tom pozivu na nadmetanje i jamčiti tom ponuditelju raspoloživost tog iznosa tijekom cjelokupnog razdoblja izvršenja ugovora.
2. Članak 47. stavak 5. Direktive 2004/18 treba tumačiti na način da, ako se u pozivu na nadmetanje zahtijeva potvrda koju je izdala banka, a u skladu s kojom se potonja obvezuje dodijeliti kredit u iznosu utvrđenom u tom pozivu na nadmetanje i jamčiti tom ponuditelju raspoloživost tog iznosa tijekom cjelokupnog razdoblja izvršenja ugovora o javnoj nabavi, okolnost da banke od kojih je ponuditelj to zahtijevao smatraju da nisu u mogućnosti izdati mu potvrdu u skladu s tako određenim uvjetima može predstavljati „opravdan razlog” u smislu tog članka, koji dopušta navedenom ponuditelju da po potrebi svoju ekonomsku i financijsku sposobnost dokaže bilo kojim drugim dokumentom koji javni naručitelj smatra prikladnim, poput izjave pod prisegom da će, u slučaju prihvaćanja njegove ponude, na svojem računu raspolagati svotom koja odgovara iznosu određenom u pozivu na nadmetanje u trenutku sklapanja ugovora o kreditu i tijekom cjelokupnog razdoblja izvršenja ugovora, ako je tom ponuditelju bilo objektivno nemoguće predočiti potvrde koje javni naručitelj traži, provjera čega je na sudu koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 270, 25. 7. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovačka) – Radosław Szoja protiv Sociálna poisťovňa

(Predmet C-89/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Primjena sustavâ socijalne sigurnosti — Radnici migranti — Osoba koja obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene i samozaposlene osobe u dvjema različitim državama članicama — Određivanje primjenjivog zakonodavstva — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Članak 13. stavak 3. — Uredba (EZ) br. 987/2009 — Članak 14. stavak 5.b — Članak 16. — Učinci odluka Administrativne komisije za koordinaciju sustavâ socijalne sigurnosti — Nedopuštenost)

(2017/C 293/07)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Radosław Szoja

Tuženik: Sociálna poisťovňa

uz sudjelovanje: WEBUNG, s.r.o.

Izreka

Članak 13. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 465/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. treba tumačiti na način da radi određivanja primjenjivog nacionalnog zakonodavstva na temelju te odredbe za osobu poput tužitelja u glavnom postupku koji inače obavlja djelatnost i kao zaposlena i kao samozaposlena osoba u različitim državama članicama valja uzeti obzir zahtjeve navedene u članku 14. stavku 5.b i članku 16. Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 465/2012.

⁽¹⁾ SL C 175, 17. 5. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Túrkevei Tejtermelő Kft. protiv Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Predmet C-129/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Članci 191. i 193. UFEU-a — Direktiva 2004/35/EZ — Primjenjivost ratione materiae — Onečišćenje zraka zbog nezakonitog spaljivanja otpada — Načelo ‚onečišćivač plaća‘ — Nacionalni propis kojim se uspostavlja solidarna odgovornost između vlasnika zemljišta na kojem je nastalo onečišćenje i onečišćivača)

(2017/C 293/08)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Tuženik: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Izreka

1. Odredbe Direktive 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu u vezi s člancima 191. i 193. UFEU-a treba tumačiti na način da im se, ako predmetna situacija u glavnom postupku ulazi u područje primjene Direktive 2004/35, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, ne protivi nacionalni propis, poput onoga u glavnom postupku, koji utvrđuje, osim operatera zemljišta na kojem je došlo do nezakonitog onečišćenja, drugu kategoriju osoba koje su solidarno odgovorne za takvu štetu u okolišu, odnosno vlasnike navedenog zemljišta, bez potrebe za utvrđivanjem uzročne veze između ponašanja vlasnika i utvrđene štete, pod uvjetom da je taj propis sukladan općim načelima prava Unije, kao i svim relevantnim odredbama UEU-a i UFEU-a i aktima sekundarnog prava Unije.
2. Članak 16. Direktive 2004/35 i članak 193. UFEU-a treba tumačiti na način da im, ako predmetna situacija u glavnom postupku ulazi u područje primjene Direktive 2004/35, nije protivan nacionalni propis, poput onoga u glavnom postupku, prema kojemu su vlasnici zemljišta na kojem je došlo do nezakonitog onečišćenja smatraju ne samo solidarno odgovornim s operaterima toga zemljišta za takvu štetu u okolišu nego im i nadležno upravno tijelo može izreći novčanu kaznu, pod uvjetom da takav propis može pridonijeti ostvarenju cilja pojačane zaštite i da načini utvrđivanja iznosa novčane kazne ne prelaze ono što je potrebno za postizanje toga cilja, a što je na nacionalnom sudu da ispita.

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

Presuda Suda (peto vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Mons – Belgija) – Christian Ferenschild protiv JPC Motor SA

(Predmet C-133/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Prodaja robe široke potrošnje i jamstva za takvu robu — Direktiva 1999/44/EZ — Članak 5. stavak 1. — Razdoblje prodavateljeve odgovornosti — Rok zastare — Članak 7. stavak 1. drugi podstavak — Rabljena roba — Ugovorno ograničenje prodavateljeve odgovornosti)

(2017/C 293/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Mons

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Christian Ferenschild

Tuženik: JPC Motor SA

Izreka

Članak 5. stavak 1. i članak 7. stavak 1. drugi podstavak Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu treba tumačiti na način da im se protivi pravilo države članice kojim se dopušta da je za predmetnu rabljenu robu rok zastare za tužbu potrošača kraći od dvije godine od isporuke robe kada se navedena država članica koristila mogućnošću koju nudi druga od tih odredaba Direktive i kada su prodavatelj i potrošač ugovorili rok prodavateljeve odgovornosti kraći od dvije godine, to jest godinu dana.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB protiv Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Predmet C-151/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/96/EZ — Oporezivanje energenata i električne energije — Članak 14. stavak 1. točka (c) — Oslobođenje za energente koji se upotrebljavaju kao gorivo pri plovidbi unutar vodenih putova Europske unije i za proizvodnju električne energije na plovilima — Gorivo koje brod upotrebljava za plovidbu od mjesta gdje je sagrađen do luke u drugoj državi članici kako bi ondje ukrcao svoj prvi komercijalni teret)

(2017/C 293/10)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB

Tuženik: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Izreka

1. Članak 14. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije treba tumačiti na način da se oslobođenje predviđeno tom odredbom primjenjuje na gorivo koje se upotrebljava za plovidbu broda bez tereta od luke u jednoj državi članici, u ovom slučaju onoj u kojoj je brod sagrađen, do luke u drugoj državi članici kako bi ondje ukrcao robu koju nakon toga treba prevesti u luku treće države članice.
2. Članak 14. stavak 1. točku (c) Direktive 2003/96 treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji isključuje primjenu oslobođenja predviđenog u toj odredbi zato što je opskrba broda energentima izvršena a da nije udovoljeno formalnim zahtjevima predviđenima tim propisom, čak i ako ta opskrba ispunjava sve pretpostavke za njegovu primjenu predviđene navedenom odredbom.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španjolska) – E protiv Subdelegación del Gobierno en Álava

(Predmet C-193/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Pravo slobodnog kretanja i boravka na području država članica — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 27. stavak 2. drugi podstavak — Ograničenje prava ulaska i prava boravka u svrhu zaštite javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja — Protjerivanje s državnog područja u svrhu zaštite javnog poretka ili javne sigurnosti — Ponašanje koje predstavlja stvarnu, trenutačnu i dovoljno ozbiljnu prijetnju temeljnom interesu društva — Stvarna i trenutačna prijetnja — Pojam — Građanin Unije koji boravi u državi članici domaćinu gdje služi zatvorsku kaznu izrečenu zbog ponovljenih kaznenih djela spolnog zlostavljanja maloljetnikâ)

(2017/C 293/11)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Álava

Izreka

Članak 27. stavak 2. drugi podstavak Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravak na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, treba tumačiti na način da to što se u trenutku donošenja odluke o protjerivanju osoba nalazi u zatvoru i nije izgledno da će u bliskoj budućnosti biti puštena na slobodu ne isključuje mogućnost da je prijetnja koju njezino ponašanje predstavlja za temeljni društveni interes države članice domaćina stvarna i neposredna.

⁽¹⁾ SL C 251, 11. 7. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeitsgericht Verden – Njemačka) – Ute Kleinsteuber protiv Mars GmbH

(Predmet C-354/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Članci 1., 2. i 6. — Jednako postupanje — Zabrana diskriminacije na temelju spola — Strukovna starosna mirovina — Direktiva 97/81/EZ — Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom — Članak 4. stavci 1. i 2. — Načini izračuna stečenih mirovinskih prava — Propis države članice — Različito postupanje prema radnicima u nepunom radnom vremenu)

(2017/C 293/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeitsgericht Verden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ute Kleinsteuber

Tuženik: Mars GmbH

Izreka

1. Članak 4. stavke 1. i 2. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom, koji je sklopljen 6. lipnja 1997., a koji se nalazi u prilogu Direktivi Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC, i članak 4. Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji pri izračunu visine strukovne starosne mirovine pravi razliku između dohotka od rada koji je niži od gornje granice za izračun doprinosa za obvezno mirovinsko osiguranje i onoga koji prelazi tu granicu, čime se s dohotkom od rada s nepunim radnim vremenom ne postupa tako da se najprije utvrdi iznos dohotka od rada s punim radnim vremenom kao osnova za određivanje udjela iznad i ispod gornje granice osnove za izračun doprinosa, a potom se taj omjer prenese na smanjeni dohodak od rada s nepunim radnim vremenom.
2. Članak 4. stavke 1. i 2. navedenog sporazuma i članak 4. Direktive 2006/54 treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji, radi izračuna iznosa strukovne starosne mirovine radnika koji je ostvario razdoblja rada u punom radnom vremenu i razdoblja rada u nepunom radnom vremenu, predviđa jedinstvenu stopu radne aktivnosti za cjelokupno trajanje radnog odnosa, pod uvjetom da tim načinom izračuna starosne mirovine nije povrijeđeno načelo pro rata temporis. Navedeno je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
3. Članak 1., članak 2. i članak 6. stavak 1. Direktive 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji predviđa strukovnu starosnu mirovinu čiji iznos odgovara odnosu, između navršenog radnog staža i duljine razdoblja koje obuhvaća vrijeme od trenutka zasnivanja radnog odnosa u poduzeću do navršenja uobičajene dobi za odlazak u mirovinu u obveznom mirovinskom osiguranju te koji utvrđuje ograničenje profesionalnog radnog staža koje se može uračunati.

⁽¹⁾ SL C 350, 26. 9. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Højesteret – Danska) – Assens Havn protiv Navigators Management (UK) Limited

(Predmet C-368/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje — Nacionalno zakonodavstvo koje pod određenim uvjetima predviđa pravo oštećenika da podnese tužbu izravno protiv osiguravatelja osobe odgovorne za nesreću — Sporazum o nadležnosti koji su sklopili osiguravatelj i štetnik)

(2017/C 293/13)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Højesteret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Assens Havn

Tuženik: Navigators Management (UK) Limited

Izreka

Članak 13. točku 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, u vezi s člankom 14. točkom 2. podtočkom (a) te uredbe, treba tumačiti na način da oštećena stranka koja ima mogućnost podnijeti izravnu tužbu protiv štetnikova osiguravatelja nije vezana sporazumom o nadležnosti koji su sklopili navedeni osiguravatelj i štetnik.

(¹) SL C 314, 29. 8. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 13. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-388/16) (¹)

(Povreda obveze države članice — Presuda Suda kojom se utvrđuje povreda obveze — Neprovedba — Članak 260. stavak 2. UFEU-a — Novčane sankcije — Paušalni iznos)

(2017/C 293/14)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Nicolae i S. Pardo Quintillán, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska (zastupnici: M. A. Sampol Pucurull i A. Rubio González, agenti)

Izreka

1. Kraljevina Španjolska je nepoduzimanjem mjera do dana isteka roka određenog u pismu opomene koje je uputila Europska komisija, odnosno 20. rujna 2015., kojima se provodi presuda od 11. prosinca 2014., Komisija/Španjolska (C-576/13, neobjavljena, EU: C:2014:2430), povrijedila obveze koje ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a.
2. Kraljevini Španjolskoj se nalaže da Europskoj komisiji plati paušalni iznos od 3 milijuna eura.
3. Kraljevini Španjolskoj se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 314, 29. 8. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Bayerische Motoren Werke AG protiv Acacia Srl

(Predmet C-433/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Intelektualno vlasništvo — Dizajni Zajednice — Uredba (EZ) br. 6/2002 — Članci 81. i 82. — Tužba u vezi s proglašenjem nepostojanja povrede — Nadležnost sudova za dizajn Zajednice države članice na čijem državnom području tuženik ima domicil)

(2017/C 293/15)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bayerische Motoren Werke AG

Tuženik: Acacia Srl

Izreka

1. Članak 24. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da se prigovor koji se temelji na nenadležnosti suda pred kojim je postupak pokrenut, a koji je u prvom tužnikovu podnesku istaknut podredno u odnosu na druge postupovne prigovore istaknute u istom podnesku, ne može smatrati prihvaćanjem nadležnosti suda pred kojim je postupak pokrenut te isti na temelju navedenog članka ne dovodi do prorogacije nadležnosti.
2. Članak 82. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice treba tumačiti na način da tužbe kojima se traži proglašenje nepostojanja povrede, koje su navedene u članku 81. točki (b) te uredbe, moraju – ako tuženik ima domicil u državi članici Europske unije – biti podnesene pred sudovima za dizajn Zajednice u toj državi članici, osim ako ne postoji ugovorena nadležnost u smislu članka 23. ili članka 24. Uredbe br. 44/2001 i osim u slučajevima litispendingije i povezanih postupaka navedenih u tim uredbama.
3. Pravilo o nadležnosti navedeno u članku 5. točki 3. Uredbe br. 44/2001 ne može se primijeniti na tužbe kojima se traži proglašenje nepostojanja povrede, koje su navedene u članku 81. točki (b) Uredbe br. 6/2002.
4. Pravilo o nadležnosti iz članka 5. točke 3. Uredbe br. 44/2001 ne primjenjuje se na zahtjeve za utvrđenje postojanja zlouporabe vladajućeg položaja i nepoštenog tržišnog natjecanja koji su povezani s tužbom u vezi s proglašenjem nepostojanja povrede dizajna Zajednice, ako prihvaćanje tih zahtjeva pretpostavlja i prihvaćanje te tužbe u vezi s proglašenjem nepostojanja povrede.

⁽¹⁾ SL C 410, 7. 11. 2016.

Žalba koju je 3. svibnja 2017. podnijela Vatsева protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 7. travnja 2017. u predmetu T-920/16, Vatsева protiv Europskog suda za ljudska prava

(Predmet C-231/17 P)

(2017/C 293/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Tsanka Vaskova Vatsева (zastupnik: K. Mladenova, *advokat*)

Druga stranka u postupku: Europski sud za ljudska prava

Žalba je rješenjem Suda (osmo vijeće) od 6. srpnja 2017. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu protiv College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Predmet C-293/17)

(2017/C 293/17)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu

Tuženici: College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

Prethodna pitanja

1. Je li određena aktivnost, koja nije obuhvaćena pojmom „projekt” u smislu članka 1. stavka 2. točke (a) Direktive 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš ⁽¹⁾ (SL 2012., L 26), s obzirom da ne predstavlja fizički zahvat u prirodno okruženje, projekt u smislu članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore ⁽²⁾ (SL, 1992., L 206), ako se radi o aktivnosti koja bi mogla imati značajan utjecaj na područje Natura 2000?
2. Ako se pretpostavi da upotreba gnojiva predstavlja projekt: treba li – ako se ta upotreba provodila zakonito prije nego je članak 6. stavak 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206) postao primjenjiv na određeno područje Natura 2000, i još uvijek se stvarno provodi – smatrati da se radi o jednom te istom projektu, čak i ako se gnojenje ne provodi uvijek na istim česticama zemljišta, u istim količinama i prema istim tehnikama?

Je li za utvrđivanje radi li se o jednom te istom projektu relevantno da se taloženje dušika kroz upotrebu gnojiva nije povećalo nakon što je članak 6. stavak 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206) postao primjenjiv na područje Natura 2000?

3. Je li članku 6. stavku 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206) protivan zakonski propis čiji cilj je izuzeti od obveze ishođenja dozvole određenu aktivnost koja je neraskidivo povezana s određenim projektom i treba ju također smatrati projektom, kao što je, primjerice, ispaša stoke od strane mljekarskog poduzeća, zbog čega za tu aktivnost nije potrebno nikakvo pojedinačno odobrenje, ako se pretpostavlja da su učinci te aktivnosti koja je dopuštena bez odobrenja ocijenjeni prihvatljivim prije usvajanja toga zakonskog propisa?
 - 3a. Je li članku 6. stavku 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206) protivan zakonski propis čiji cilj je određenu kategoriju projekata, kao što je upotreba gnojiva, izuzeti od obveze ishođenja dozvole te ju dopustiti bez pojedinačnog odobrenja, ako se pretpostavlja da su učinci te aktivnosti koja je dopuštena bez odobrenja ocijenjeni prihvatljivim prije usvajanja toga zakonskog propisa?
4. Ispunjava li ocjena prihvatljivosti na kojoj se temelji izuzeće od obveze ishođenja dozvole za ispašu stoke i upotrebu gnojiva, u kojoj se na temelju stvarnog i očekivanog obujma i intenziteta tih aktivnosti došlo do zaključka da se u prosjeku može isključiti povećanje taloženja dušika zbog ovih aktivnosti, zahtjeve iz članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206)?
 - 4a. Je li s tim u vezi od značaja, da je izuzeće od obveze ishođenja dozvole povezano s Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 (PAS) koji se temelji na pretpostavci smanjenja kumulativnog taloženja dušika na prirodne vrijednosti osjetljive na dušik u područjima Natura 2000 i da se stanje s taloženjem dušika u Natura 2000 područjima godišnje nadzire u okviru Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, prema kojem se, ako je smanjenje manje povoljno nego što se pretpostavljalo u ocjeni prihvatljivosti, prema potrebi provodi prilagodba?
5. Mogu li ocjenom prihvatljivosti u smislu članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206) izrađenoj za program kao što je Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, biti obuhvaćeni pozitivni učinci mjera očuvanja i odgovarajućih koraka za postojeća područja prirodnih staništa i staništa vrsta, koje su donesene u vezi s obvezama koje proizlaze iz članka 6. stavka 1. i 2. te direktive?
 - 5a. Ako je odgovor na peto pitanje pozitivan: mogu li pozitivni učinci mjera očuvanja i odgovarajućih koraka biti obuhvaćeni ocjenom prihvatljivosti za određeni program, ako se te mjere u trenutku ocjene prihvatljivosti još ne provode i njihov pozitivan utjecaj još nije nastupio?

Je li – ako se pretpostavlja da ocjena prihvatljivosti sadrži konačna utvrđenja o učincima navedenih mjera koji se zasnivaju na najboljim dostupnim znanstvenim spoznajama – s tim u vezi od značaja, da se provedba i rezultati tih mjera nadziru i da se – ako proizađe da su učinci manje povoljni nego što se pretpostavljalo u ocjeni prihvatljivosti – prema potrebi provodi prilagodba?

6. Treba li pozitivne učinke samostalnog smanjenja taloženja dušika koji se mogu pojaviti u vrijeme trajanja Programa Aanpak Stikstof 2015-2021 obuhvatiti ocjenom prihvatljivosti u smislu članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206)?

Je li – ako se pretpostavlja da ocjena prihvatljivosti sadrži konačna utvrđenja o učincima navedenih mjera koji se zasnivaju na najboljim dostupnim znanstvenim spoznajama – s tim u vezi od značaja, da se samostalno smanjenje taloženja dušika nadzire i da se – ako proizađe da je smanjenje nepovoljnije nego što se pretpostavljalo u ocjeni prihvatljivosti – prema potrebi provodi prilagodba?

7. Treba li mjere sanacije koje se provode u okviru programa kao što je Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 kojima se sprječavaju štetni učinci određenog čimbenika opterećenja za okoliš, kao što je taloženje dušika, na postojeća područja prirodnih staništa ili staništa vrsta, smatrati zaštitnim mjerama u smislu t. 28. presude Suda od 15. svibnja 2014. Briels i dr. (C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330), koje se mogu obuhvatiti ocjenom prihvatljivosti u smislu članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206)?

7a. Ako je odgovor na sedmo pitanje pozitivan: mogu li pozitivni učinci zaštitnih mjera, koje se mogu obuhvatiti ocjenom prihvatljivosti, biti uzeti u obzir ako u vrijeme ocjene prihvatljivosti navedene mjere još nisu provedene i njihov pozitivan utjecaj još nije nastupio?

Je li – ako se pretpostavlja da ocjena prihvatljivosti sadrži konačna utvrđenja o učincima navedenih mjera koji se zasnivaju na najboljim dostupnim znanstvenim spoznajama – s tim u vezi od značaja, da se provedba i rezultati tih mjera nadziru i da se – ako proizađe da su učinci nepovoljniji nego što se pretpostavljalo u ocjeni prihvatljivosti – prema potrebi provodi prilagodba?

8. Je li ovlast nametanja obveza u smislu članka 2.4. Wet natuurbescherming, koju nadležno tijelo primjenjuje kada je to potrebno u cilju očuvanja određenog Natura 2000 područja, s obzirom na ispašu stoke i upotrebu gnojiva, odgovarajući instrument prevencije za provedbu članka 6. stavka 2. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206)?

⁽¹⁾ SL 2012., L 26, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.

⁽²⁾ SL 1992., L 206, str. 7.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) –
Stichting Werkgroep Behoud de Peel protiv College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant**

(Predmet C-294/17)

(2017/C 293/18)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Tuženik: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

Prethodna pitanja

1. Je li se članku 6. stavcima 2. i 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore ⁽¹⁾ (SL 1992., L 206; Direktiva o staništima) protivan zakonski propis čiji je cilj projekte i druge aktivnosti koji uzrokuju taloženje dušika koje ne prelazi prag ili graničnu vrijednost izuzeti od obveze ishođenja dozvole i time dopustiti bez pojedinačnog odobrenja, ako se pretpostavlja da su ukupni učinci svih projekata i ostalih aktivnosti, kojima bi taj zakonski propis išao u prilog, ocijenjeni prihvatljivim prije usvajanja toga propisa?
2. Protivi li se članku 6. stavcima 2. i 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL 1992., L 206), da se na ocjena prihvatljivosti za određeni program u kojem je procijenjena određena ukupna količina taloženja dušika, temelji izdavanje dozvole (pojedinačna suglasnost) za određeni projekt ili drugu aktivnost koja npr. uzrokuje taloženje dušika koje se kreće u okviru prostora za odlaganje procijenjenog programom?
3. Mogu li ocjenom prihvatljivosti u smislu članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206) izrađenom za program kao što je Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, biti obuhvaćeni pozitivni učinci mjera očuvanja i odgovarajućih koraka za postojeća područja prirodnih staništa i staništa vrsta, koje su donesene u vezi s obvezama koje proizlaze iz članka 6. stavka 1. i 2. te direktive?
 - 3a. Ako je odgovor na treće pitanje pozitivan: mogu li pozitivni učinci mjera očuvanja i odgovarajućih koraka biti obuhvaćeni ocjenom prihvatljivosti za određeni program, ako se te mjere u trenutku ocjene prihvatljivosti još ne provode i njihov pozitivan utjecaj još nije nastupio?

Je li – ako se pretpostavlja da ocjena prihvatljivosti sadrži konačna utvrđenja o učincima navedenih mjera koji se zasnivaju na najboljim dostupnim znanstvenim spoznajama – s tim u vezi od značaja, da se provedba i rezultati tih mjera nadziru i da se – ako proizađe da su učinci manje povoljni nego što se pretpostavljalo u ocjeni prihvatljivosti – prema potrebi provodi prilagodba?

4. Treba li pozitivne učinke samostalnog smanjenja taloženja dušika koji se mogu pojaviti u vrijeme trajanja Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 obuhvatiti ocjenom prihvatljivosti u smislu članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206)?

Je li – ako se pretpostavlja da ocjena prihvatljivosti sadrži konačna utvrđenja o učincima navedenih mjera koji se zasnivaju na najboljim dostupnim znanstvenim spoznajama – s tim u vezi od značaja, da se samostalno smanjenje taloženja dušika nadzire i da se – ako proizađe da je smanjenje nepovoljnije nego što se pretpostavljalo u ocjeni prihvatljivosti – prema potrebi provodi prilagodba?

5. Treba li mjere sanacije koje se provode u okviru programa kao što je Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 kojima se sprječavaju štetni učinci određenog čimbenika opterećenja za okoliš, kao što je taloženje dušika, na postojeća područja prirodnih staništa ili staništa vrsta, smatrati zaštitnim mjerama u smislu t. 28. presude Suda od 15. svibnja 2014. Briels i dr. (C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330), koje se mogu obuhvatiti ocjenom prihvatljivosti u smislu članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća Europskih zajednica 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL, 1992., L 206)?
 - 5a. Ako je odgovor na peto pitanje pozitivan: mogu li pozitivni učinci zaštitnih mjera, koje se mogu obuhvatiti ocjenom prihvatljivosti, biti uzeti u obzir ako u vrijeme ocjene prihvatljivosti navedene mjere još nisu provedene i njihov pozitivan utjecaj još nije nastupio?

Je li – ako se pretpostavlja da ocjena prihvatljivosti sadrži konačna utvrđenja o učincima navedenih mjera koji se zasnivaju na najboljim dostupnim znanstvenim spoznajama – s tim u vezi od značaja, da se provedba i rezultati tih mjera nadziru i da se – ako proizađe da su učinci nepovoljniji nego što se pretpostavljalo u ocjeni prihvatljivosti – prema potrebi provodi prilagodba?

⁽¹⁾ SL 1992., L 206, str. 7.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) i dr. protiv Z

(Predmet C-326/17)

(2017/C 293/19)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X, Y

Druga stranka u postupku: Z

Prethodna pitanja

1. Može li se Direktiva Vijeća 1999/37/EZ od 29. travnja 1999. o dokumentima za registraciju vozila ⁽¹⁾ primijeniti na motorna vozila koja su postojala prije 29. travnja 2009., trenutka od kojeg su države članice morale primjenjivati zakonske i administrativne propise za provedbu Direktive 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila ⁽²⁾?
2. Je li motorno vozilo, koje je sastavljeno, s jedne strane od bitnih sastavnih dijelova koji su izrađeni prije početka primjene Direktive 2007/46, i s druge strane od bitnih sastavnih dijelova koji su dodani nakon početka primjene te direktive, motorno vozilo koje je već postojalo prije početka primjene te direktive, ili je takvo motorno vozilo izrađeno tek nakon početka primjene direktive?
3. Vrijedi li na temelju članka 3. stavka 2. Direktive 1999/37 bez ograničenja obveza priznavanja u smislu članka 4. navedene direktive, ako u potvrdi o registraciji kod određenih kodova Zajednice (koji se prema prilogu direktive obvezno unose) nisu navedeni nikakvi podaci, ako se ti podaci mogu lako utvrditi?
4. Je li prema članku 4. Direktive 1999/37 dopušteno priznati potvrdu o registraciji iz druge države članice, ali to vozilo ipak podvrgnuti tehničkom pregledu u smislu članka 24. stavka 6. Direktive 2007/46, i, ako vozilo ne odgovara tehničkim odredbama države članice, iz toga izvesti posljedicu da izdavanje potvrde o registraciji treba uskratiti?

⁽¹⁾ SL 1999., L 138, str. 57.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5. str. 18.

⁽²⁾ SL 2007., L 263, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 35., str. 103.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. lipnja 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. protiv Germanwings GmbH

(Predmet C-330/17)

(2017/C 293/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Tuženik: Germanwings GmbH

Prethodna pitanja

1. Trebaju li tarife za usluge zračnog prijevoza unutar Unije prema članku 23. stavku 1. prvoj, drugoj i trećoj rečenici Uredbe br. 1008/2008/EZ ⁽¹⁾, ako nisu izražene u eurima, biti izražene u nekoj određenoj valuti?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje pozitivan:

U kojoj nacionalnoj valuti trebaju biti istaknute tarife navedene u članku 2. točki 18. i članku 23. stavku 1. drugoj i trećoj rečenici Uredbe br. 1008/2008/EZ kada zračni prijevoznik sa sjedištem u jednoj državi članici (u ovom slučaju Njemačkoj) oglašava i nudi putem Interneta određenom potrošaču uslugu zračnog prijevoza s mjestom polaska u drugoj državi članici (u ovom slučaju Ujedinjenoj Kraljevini)?

Je li u tom kontekstu odlučujuće da je ponuda izdana putem internetske adrese sa vršnom domenom specifičnom za određenu državu (u ovom slučaju: www.germanwings.de) koja upućuje na državu članicu sjedišta zračnog poduzetnika, te da se potrošač nalazi u toj državi članici?

Je li od značaja to što svi ili većina zračnih prijevoznika predmetne tarife k navode u nacionalnoj valuti koja je na snazi u mjestu polaska?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1008/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici, (SL L 293, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 164.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2017. uputio Bundespatentgericht (Njemačka) – S protiv EA i dr.

(Predmet C-367/17)

(2017/C 293/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundespatentgericht

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: S

Protustranke: EA, EB, EC

Prethodna pitanja

1. Treba li odluku o zahtjevu koji je podnesen 15. veljače 2007. nadležnom nacionalnom tijelu (u ovom slučaju: Deutsches Patent- und Markenamt (Njemački ured za patente i žigove)) radi izmjena specifikacije zaštićenog geografskog podrijetla, na način da se rezanje i pakiranje proizvoda (u ovom slučaju: Schwarzwälder Schinken) može obavljati samo na području proizvodnje, donijeti na temelju Uredbe br. 510/2006 ⁽¹⁾ koja je bila na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva ili na temelju Uredbe br. 1151/2012 ⁽²⁾ koja je na snazi kada se donosi odluka?
2. Ako je odluku potrebno donijeti na temelju Uredbe br. 1151/2012 koja je sada na snazi:
 - 2.1 a) Predstavlja li okolnost da neprimjereni prijevoz proizvoda u svrhu prerade (rezanje i pakiranje) u druga područja može štetno djelovati na njegov autentični okus, autentičnu kvalitetu i trajnost, sa stajališta osiguranja kvalitete proizvoda, razlog specifičan za proizvod u smislu članka 7. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 1151/2012 koji dostatno opravdava da se rezanje i pakiranje proizvoda može obavljati samo u području proizvodnje?
 - b) Predstavljaju li zahtjevi u vezi s rezanjem i pakiranjem predviđeni u specifikaciji koji ne prekoračuju važeće standarde higijene živežnih namirnica, sa stajališta osiguranja kvalitete proizvoda, razlog specifičan za proizvod u smislu članka 7. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 1151/2012 koji dostatno opravdava da se rezanje i pakiranje proizvoda može obavljati samo u području proizvodnje?

2.2 a) Može li se kao razlog specifičan za proizvod u smislu članka 7. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 1151/2012 koji dostatno opravdava pravilo predviđeno u specifikaciji zaštićenog geografskog podrijetla, prema kojem se rezanje i pakiranje može obavljati samo na području proizvodnje, načelno smatrati okolnost da su time omogućene provjere (proizvođača) na području proizvodnje (članak 7. stavak 1. točka (g) u vezi s člankom 36. stavkom 3. točkom (a) i člankom 37. Uredbe br. 1151/2012), veća učestalost kontrola i općenito bolje jamstvo od kontrola (zlouporaba) u smislu članka 36. stavka 3. točke (b) u vezi s člankom 38. Uredbe br. 1151/2012?

b) Ako je odgovor na potpitanje a) negativan:

Je li opravdana drugačija ocjena, ako se radi o proizvodu za kojime je velika potražnja i izvan regije, koji se u značajnoj mjeri reže i pakira i izvan područja proizvodnje, čak i ako konkretni slučajevi zloupotrebe zaštićenog geografskog podrijetla u smislu članka 13. do sada nisu utvrđeni?

2.3 Može li se kao razlog specifičan za proizvod u smislu članka 7. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 1151/2012 koji dostatno opravdava pravilo predviđeno u specifikaciji zaštićenog geografskog podrijetla, prema kojem se rezanje i pakiranje može obavljati samo na području proizvodnje, smatrati okolnost da se u drugim slučajevima ne može sigurno zajamčiti sljedivost prerađenog proizvoda?

Je li u tom kontekstu od značaja okolnost da

a) se na temelju članka 18. stavka 1. Uredbe (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća br. 178/2002 o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane ⁽³⁾ u vezi s Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 931/2011 od 19. rujna 2011. o zahtjevima sljedivosti utvrđenima Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća za hranu životinjskog podrijetla ⁽⁴⁾ mora osigurati sljedivost hrane, osobito one životinjskog podrijetla;

b) se mora osigurati sljedivost proizvoda sudjelovanjem prerađivača proizvoda u privatnim sustavima sigurnosti, koji su pravno dobrovoljni, a u praksi obvezujući?

2.4 Ako je jedan od odgovora na pitanja od 1. do 3. pozitivan:

Može li ili mora li u specifikaciji zaštićenog zemljopisnog podrijetla biti predviđeno, kao blaže sredstvo od obveznog premještanja poslova rezanja i pakiranja u područje proizvodnje, da se prerađivači sa sjedištem izvan područja proizvodnje moraju podvrgnuti kontroli tijela i organa koja su u skladu sa specifikacijom nadležna za provjere na području proizvodnje (članak 7. stavak 1. točka (g) Uredbe br. 1151/2012)?

3. Ako je odluku potrebno donijeti na temelju Uredbe br. 510/2006 (vidjeti prvo pitanje), sud koji je uputio zahtjev poziva da se na drugo postavljeno pitanje odgovori na temelju Uredbe br. 510/2006, posebno članka 4. stavka 2. točke (e) te uredbe u vezi s člankom 8. i uvodnom izjavom 8. Uredbe Komisije (EZ) br. 1898/2006 od 14. prosinca 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 510/2006 o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL L 93, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 4., str. 184.)

⁽²⁾ Uredba (EU) Europskog parlamenta i Vijeća br. 1151/2012 od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31.)

⁽³⁾ SL L 31, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 91.

⁽⁴⁾ SL L 242, str. 2.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 68., str. 251.

⁽⁵⁾ SL L 369, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 59., str. 38.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2017. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Shajin Ahmed protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Predmet C-369/17)

(2017/C 293/22)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Shajin Ahmed

Tuženik: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Prethodno pitanje

Proizlazi li iz izraza „su počinili teško kazneno djelo”, iz članka 17. stavka 1. točke (b) Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite ⁽¹⁾, da kazna koja je zakonski predviđena za određeno kazneno djelo prema pravu određene države članice može biti jedini kriterij za određivanje toga je li podnositelj zahtjeva počinio kazneno djelo na temelju kojeg može biti isključen iz korištenja supsidijarne zaštite?

⁽¹⁾ SL L 337, str.9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2017. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska). – Konkurrensverket protiv SJ AB

(Predmet C-388/17)

(2017/C 293/23)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Konkurrensverket

Tuženik: SJ AB

Prethodna pitanja

1. Treba li drugi podstavak članka 5. stavka 1. Direktive 2004/17 ⁽¹⁾ tumačiti na način da mreža prijevoznih usluga postoji kada se prijevozne usluge na željezničkoj mreži za nacionalni i međunarodni željeznički promet kojom upravlja država pružaju u skladu s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi Direktiva 2012/34, ⁽²⁾ koje uključuju to da se dodjela željezničkog infrastrukturnog kapaciteta izvršava na temelju zahtjeva željezničkih prijevoznika i pravila da se tim zahtjevima mora udovoljiti u najvećoj mogućoj mjeri?

2. Treba li prvi podstavak članka 5. stavka 1. Direktive 2004/17 tumačiti na način da je djelatnost koju obavlja željeznički prijevoznik, poput one iz direktive 2012/34 i kod koje se prijevozne usluge pružaju javnosti putem željezničke mreže, pružanje mreža ili upravljanje mrežama u smislu te odredbe?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetske i prometne te sektoru poštanskih usluga (Direktiva o komunalnim uslugama) (SL 2004. L 134, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 43.)
- ⁽²⁾ Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (SL 2012. L 343, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 25., str. 136.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2017. uputila Curtea de Apel Oradea (Rumunjska) –
Sindicatul Energia Oradea protiv SC Termoelectrica SA**

(Predmet C-392/17)

(2017/C 293/24)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Oradea

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sindicatul Energia Oradea

Tuženik: SC Termoelectrica SA

Prethodno pitanje

Jesu li odredbe Uredbe br. 50/1990, kako se tumači odlukom br. 9/2016 koju je donio ÎCCJ [Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni sud Rumunjske)] u cilju zaštite zakonitosti – odluka obvezujuća za redovne sudove, koja propisuje da su radna mjesta iz grupa I. i II. strogo i taksativno propisana u prilogama 1. i 2. Uredbi, i da sudovi ne mogu proširiti primjenu tih odredbi na druge slične slučajeve, što dovodi do toga da se radnicima ne mogu priznati povlastice u području mirovine, a na temelju otežanih radnih uvjeta u kojima su bivši radnici obavljali svoju djelatnost – u skladu s člankom 114. stavkom 3. UFEU-a, člancima 151. i 153. UFEU-a, kao i odredbama Okvirne direktive 89/391/EEZ ⁽¹⁾ i naknadnih posebnih direktiva?

- ⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu (SL 1989., L 183, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 50.)

Tužba podnesena 3. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Češke Republike

(Predmet C-399/17)

(2017/C 293/25)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Němečková i E. Sanfrutos Cano, agenti)

Tuženik: Češka Republika

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtjeva da

- utvrdi da je Češka Republika jer nije osigurala povrat materijala TPS-NOLO (Geobal), otpremljenog iz Češke Republike u Katowice, Poljsku, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 24., stavka 2. i članka 28. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada ⁽¹⁾;
- naloži Republici Češkoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Budući da je materijal TPS-NOLO, otpremljen iz Češke Republike na područje Republike Poljske, potječe od opasnog otpada s odlagališta otpada (lagune OSTRAMO) i skladišti se na drugom odlagalištu otpada na državnom području Češke Republike i te je klasificiran kao katranski otpad koji nastaje pri rafiniranju, destilaciji i bilo kakvoj pirolitičkoj obradi organskih materijala, poljska nadležna tijela ga smatraju otpadom iz Priloga IV. Uredbi (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (u daljnjem tekstu: Uredba o pošiljkama otpada).
2. Zbog toga što Češka Republika osporava klasifikaciju predmetne tvari kao otpada i zbog registracije materijala u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Uredba REACH) došlo je do neslaganja uređenoga pravilima članka 28. stavka 1. Uredbe o pošiljkama otpada u dijelu u kojem je njome propisano da se s predmetom prijevoza postupa kao da je otpad.
3. Registracija materijala u skladu s Uredbom REACH ni na koji način ne jamči da uporaba tvari nema štetne učinke na okoliš ili na ljudsko zdravlje, ili da predmetna tvar automatski prestaje biti otpadom. Ako ne postoji nacionalna odluka da je predmetna tvar dosegla stanje u kojem je otpad prestao biti otpadom, ne treba smatrati da je registracija te tvari u skladu s Uredbom REACH valjana na temelju članka 2. stavka 2. te uredbe.
4. Budući da je predmetna tvar otpremljena preko granica bez obavijesti, ta pošiljka smatra se „nezakonitom pošiljkom” u smislu članka 2. stavka 35. točke a) Uredbe o pošiljkama otpada. U tom slučaju, nadležna tijela države polazišta obavještavaju se na primjeren način da bi se zajamčilo da se će taj otpad otpremiti u skladu s odredbama članka 24. stavka 2. Uredbe, što Češka Republika neopravdano odbija učiniti. Ta obveza nije suprotna članku 128. Uredbe REACH, koji jamči slobodu kretanja tvari, smjesa ili proizvoda u smislu članka 3. Uredbe REACH, jer je otpad izrijekom isključen iz područja primjene te uredbe (vidjeti članak 2. stavak 2. Uredbe REACH).

⁽¹⁾ SL 2006., L 190, str. 1. (SL, posebno izdanje a hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86.)

⁽²⁾ SL 2006., L 396, str. 1. (SL, posebno izdane na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. srpnja 2017. uputio Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Švedska) – A protiv Migrationsverket

(Predmet C-404/17)

(2017/C 293/26)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A

Tuženik: Migrationsverket

Prethodna pitanja

Treba li smatrati da je u skladu s člankom 31. stavkom 8. preinačene Direktive o postupku azila ⁽¹⁾ očitio neosnovan zahtjev za kojeg se smatra da su u njemu iznesene informacije podnositelja zahtjeva, na temelju kojih je i ocijenjen, pouzdane, ali nedostatne da bi se na temelju njih odlučilo o potrebi pružanja međunarodne zaštite jer informacije o državi porijekla upućuju na to da postoji prihvatljiva zaštita?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013 L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

Tužba podnesena 10. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Francuske Republike

(Predmet C-416/17)

(2017/C 293/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, agent, W. Roels, agent)

Tuženik: Francuska Republika

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da je zadržavanjem na snazi učinaka odredbi čiji je cilj sprečavanje ekonomskog dvostrukog oporezivanja dividendi koje omogućuje društvu majci da u predujam koji duguje prilikom preraspodjele dioničarima dividendikoje su isplatila njezina društva kćeri, uračuna porezni odbitak vezan za raspodjelu tih dividendi, ako su one porijeklom iz društva kćeri s poslovnim nastanom u Francuskoj, ali tu mogućnost ne nude ako su dividende porijeklom iz društva kćeri s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, jer to zakonodavstvo u potonjem slučaju ne predviđa pravo dodjeljivanja poreznog odbitka vezanog za raspodjelu tih dividendi od strane tog društva kćeri jer je, prema sudskoj praksi Conseil d'État udovoljeno zahtjevima za povrat predujmova naplaćenih kršenjem prava Unije u smislu presude Suda u predmetu C-310/09 *Accor* ⁽¹⁾ uz sljedeća tri ograničenja:
 - pravo na povrat nezakonito naplaćenog predujma se ograničava odbijanjem da se uzme u obzir oporezivanje društava kćeri nižeg ranga s poslovnim nastanom izvan Francuske;
 - pravo na povrat nezakonito naplaćenog predujma se ograničava neproporcionalnim zahtjevima u pogledu dokazivanja;
 - pravo na povrat nezakonito naplaćenog predujma se ograničava ograničenjem poreznog odbitka na trećinu iznosa dividende preraspodijeljene u Francuskoj porijeklom iz društva kćeri s poslovnim nastanom izvan Francuske i, iako je Conseil d'État, upravni sud koji odlučuje u posljednjem stupnju odredio ta ograničenja a da Sudu nije uputio pitanja u svrhu određivanja usklađenosti tih ograničenja s pravom Unije,

Francuska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju načela ekvivalentnosti i djelotvornosti i na temelju članaka 49., 63. i 267. trećeg stavka Ugovora o funkcioniranju Europske unije

— naložiti Francuskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Europska komisija prigovara Francuskoj, da je kroz ustaljenu sudsku praksu Conseil d'État, najvišeg upravnog suda, odbila u potpunosti izvršiti presudu Suda u predmetu C-310/09 *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique protiv Accor SA*, osobito određivši ograničenja protivna pravu Unije za povrat nezakonito naplaćenog poreza, odnosno poreza po odbitku.

U svojoj presudi *Accor*, donesenoj po prethodnom pitanju, Sud je utvrdio da se francuskim poreznim propisima za sprečavanje ekonomskog dvostrukog oporezivanja dividendi održava diskriminacija u području oporezivanja dividendi porijeklom iz drugih država članica Unije. Poreze za koje je Sud utvrdio da su protivni pravu Unije treba prema tome vratiti.

Komisija smatra da Francuska ne poštuje presudu Suda u tri posebna aspekta:

- ne uzima u obzir porez koji su već platila društva kćeri nižeg ranga koja nisu iz Francuske;
- da bi ograničila pravo na povrat predmetnim društvima ona zadržava zahtjeve u odnosu na dokaze koje treba podnijeti, ne poštujući mjerila koja je odredio Sud;
- apsolutno ograničava sustav poreznog odbitka na trećinu dividende koju je preraspodijelilo društvo kći koje nije iz Francuske.

Te su povrede usto nastale zbog činjenice da je Conseil d'État prekršio obvezu upućivanja prethodnog pitanja Sudu na temelju članka 267. UFEU-a.

⁽¹⁾ Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. rujna 2011. u predmetu C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA*, EU:C:2011:581

Žalba koju je 11. srpnja 2017. podnijela Deza, a.s. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 11. svibnja 2017. u predmetu T-115/15, Deza, a.s. protiv ECHA-e

(Predmet C-419/17 P)

(2017/C 293/28)

Jezik postupka: češki

Stranke

Žalitelj: Deza, a.s. (zastupnik: P. Dejl, *advokát*)

Druge stranke u postupku: Europska agencija za kemikalije, Kraljevina Danska, Kraljevina Nizozemska, Kraljevina Švedska, Kraljevina Norveška

Zahtjevi

Tužitelj od Suda zahtjeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 11. svibnja 2017. u predmetu T-115/15,
- poništi odluku ECHA-e od 12. prosinca 2014., br. ED/108/2014,
- naloži ECHA-i snošenje troškova žalitelja u okviru žalbe pred Sudom i u okviru postupka koji mu je prethodio pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Opći sud je pogrešno protumačio i primijenio Uredbu REACH.

Opći sud je pogrešno protumačio i primijenio Uredbu REACH. Tužitelj još uvijek smatra da je Uredba REACH donesena *ultra vires*, s obzirom na to da i) ECHA nije ovlaštena dopuniti već postojeće određivanje tvari DEPH na temelju članka 57. točke c) Uredbe REACH novim određivanjem te tvari primjenom članka 57. točke f) te uredbe; ii) da je donošenju Odluke ECHA-e prethodio nezakonit postupak; i iii) da Odluka ECHA-e zaobilazi pravno obvezujući postupak koji je propisalo Vijeće i Europski parlament za donošenje opće obvezujućih/usklađenih kriterija za određivanje tvari koji imaju svojstvo endokrine disrupcije.

2. Opći sud je pogrešno protumačio i primijenio načelo pravne sigurnosti.

Budući da je i) Odluka ECHA-e stvorila dvoznačnu, nepreciznu i nepredvidljivu pravnu situaciju koja onemogućuje tužitelju da se upozna s točnim opsegom njegovih obveza, ii) da ne postoje opće obvezujući/usklađeni kriteriji za određivanje tvari koje imaju svojstvo endokrine disrupcije i iii) da ECHA nije ovlaštena dopuniti već postojeće određivanje tvari DEPH na temelju članka 57. točke c) Uredbe REACH novim određivanjem te tvari primjenom članka 57. točke f) te uredbe, Opći sud je pogrešno zaključio da Odluka ECHA-e nije suprotna načelu pravne sigurnosti.

3. Opći sud je preispitao odluku ECHA-e suprotno uvjetima propisanim za sudski nadzor odluka tijela i institucija Unije i iskrivio je činjenice i dokaze.

4. Zbog naprijed navedenih nepravilnosti, Opći sud je povrijedio tužiteljeva prava kao i načela iz Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i Povelje Europske unije o temeljnim pravima, osobito pravo na pošteno suđenje, pravo na mirno uživanje svog prava vlasništva i načelo pravne sigurnosti.

Tužba podnesena 14. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Irske

(Predmet C-427/17)

(2017/C 293/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Irska

Tužitelj od Suda traži da:

- utvrdi da je Irska, time što nije osigurala to da se vode prikupljene u zajedničkom sabirnom sustavu komunalnih otpadnih voda i kišnice u 14 aglomeracija prikupljaju i odvođe na pročišćavanja u skladu s uvjetima iz Direktive Vijeća 91/271/EEZ o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda ⁽¹⁾, povrijedila svoje obveze na temelju članka 3. stavaka 1. i 2. i Priloga 1.A. te 1. bilješke na dnu stranice Direktive Vijeća 91/271/EEZ;
- utvrdi da je Irska, bilo zato što nije uvela sekundarno pročišćavanje ili ekvivalentno pročišćavanje ili zato što nije podnijela dovoljno dokaza u prilog tomu da je s tim u vezi postupila u skladu s Direktivom 91/271/EEZ u odnosu na 25 aglomeracija, povrijedila svoje obveze na temelju članka 4. stavaka 1. i 3. u vezi s uvjetima iz članka 10. i Priloga 1.B. Direktivi Vijeća 91/271/EEZ;
- utvrdi da je Irska, time što nije osigurala to da komunalne otpadne vode koje ulaze u sabirne sustave iz 21 aglomeracije, podliježu, prije ispuštanja u osjetljiva područja, strožem pročišćavanju od onoga iz članka 4. i u skladu s uvjetima iz Priloga I.B. Direktivi Vijeća 91/271/EEZ, povrijedila svoje obveze na temelju članka 5. stavaka 2. i 3. u vezi s uvjetima iz članka 10. i Priloga 1.B. Direktivi Vijeća 91/271/EEZ;

- utvrdi da je Irska, time što nije osigurala to da odlaganje otpadnih voda iz stanica za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda u aglomeracijama Arklow (IEAG_547) i Castlebridge (IEAG_515) podliježe prethodnim propisima i/ili posebnom ovlaštenju, povrijedila svoje obveze na temelju članka 12. Direktive Vijeća 91/271/EEZ.
- naloži Irskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 91/271/EEZ obvezuje države članice da osiguraju to da aglomeracije koje prelaze određenu veličinu dobiju sabirne sustave komunalnih otpadnih voda. Kada država članica odluči uvesti zajednički sabirni sustav za komunalne otpadne vode i kišnicu, onda taj sustav mora biti osmišljen na način da se njime osigura to da se prikupljene vode sakuplja i odvodi na pročišćavanje, vodeći pritom računa o klimatskim uvjetima kao i sezonskim varijacijama. Na temelju podataka zaprimljenih tijekom 7. i 8. izvještavanja u skladu s člankom 15. Direktive kao i rasprave s Irskom tijekom pretdsudskog postupka, Komisija zaključuje da Irska nije ispunila tu obvezu za 14 aglomeracija jer sabirni sustavi ili nisu uvedeni ili postoje prekomjerna ispuštanja.

Članak 4. stavak 1. Direktive Vijeća 91/271/EEZ obvezuje države članice da osiguraju to da komunalne otpadne vode iz aglomeracija koje prelaze određenu veličinu prije ispuštanja podliježu sekundarnom pročišćavanju ili ekvivalentnom pročišćavanju. Nadalje, članak 4. stavak 3. Direktive obvezuje države članice da osiguraju to da se odlaganje komunalnih otpadnih voda iz otpadnih stanica za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda izvršava u skladu s uvjetima iz Priloga I.B. Direktivi. Nakon ocjene podataka koje je dostavila Irska, Komisija smatra da Irska ne postupa u skladu s uvjetima iz članka 4. u vezi s 25 aglomeracija zbog nepostojanja stanice za pročišćavanje, nemogućnosti da se u postojećoj stanici pročišćava ukupna količina otpadnih voda koja se stvara u aglomeracijama kojima služi, zbog neusklađenosti sa standardima iz Priloga I.B., ili zbog neusklađenosti s člankom 3. Direktive.

Članak 5. Direktive 91/271/EEZ nadalje obvezuje države članice da identificiraju osjetljiva područja i da podvrgnu aglomeracije s ispuštanjem u osjetljiva područja koje prelazi određenu veličinu strožem pročišćavanju od onoga iz članka 4., u skladu s uvjetima iz Priloga I.B. Nakon ocijene podataka koje je dostavila Irska, Komisija smatra da Irska nije pravilno primijenila članak 5. Direktive u vezi s 21 aglomeracijom.

Članak 12. Direktive Vijeća 91/271/EEZ zahtjeva da nadležne institucije osiguraju to da odlaganje otpadnih voda iz stanica za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda podliježe prethodnim propisima i/ili posebnom ovlaštenju. Na temelju informacija koje je dostavila Irska, Komisija smatra da Irska nije postupila u skladu s uvjetima iz članka 12. u vezi s dvije aglomeracije u kojima stanice za pročišćavanje rade bez valjane dozvole.

(¹) SL 1991, L 135, str. 40. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 5.)

Žalba koju je 15. srpnja 2017. podnijela Meta Group Srl protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 4. svibnja 2017. u predmetu T-744/14, Meta Group protiv Komisije

(Predmet C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Meta Group Srl (zastupnik: A. Formica, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

- poništiti i/ili preinačiti presudu od 4. ožujka 2017., Meta Group/Komisija, T-744/14, jer je pogrešna i pravno neosnovana;

- i posljedično, utvrditi da je Komisija povrijedila novčane obveze koje proizlaze iz sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava FP5-6 i CIP u ukupnom iznosu od 566 377,63 eura na temelju dugovanih a neisplaćenih doprinosa, kao i utvrditi nezakonitost prijetoja izvršenih u vezi s tražbinama tužitelja;
- posljedično, naložiti Komisiji da tužitelju isplati navedenu svotu od 566 377,63, eura uvećanu za zatezne kamate i valutnu revalorizaciju;
- kao i naložiti Komisiji naknađivanje štete uzrokovane tužitelju, u ukupnom iznosu od 815 000,00 eura, ili u višem iznosu koji [Sud] odredi u tijeku ovog postupka, i naknadu dodatne štete koja proizlazi iz nezakonitosti gore navedenih prijetoja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

- I. *Pogrešna primjena/pogreška koja se tiče primjene članaka 1134. i 1135. Belgijskog građanskog zakonika o obvezi izvršenja ugovora u dobroj vjeri. Pogrešna primjena i/ili pogreška koja se tiče primjene članaka 1156., 1157. i 1161. Belgijskog građanskog zakonika o tumačenju ugovora. Pogrešna primjena i/ili pogreška koja se tiče primjene načela prava Unije o obveznosti odredbi ugovora, o izvršenju u dobroj vjeri te o tumačenju ugovora i pravnoj sigurnosti.*

Sud je u pobijanoj presudi, kada je odbio treći tužbeni razlog iznesen u potporu tužbi, povrijedio pravila iz Belgijskog građanskog zakonika i pravo Unije o obveznosti odredbi ugovora, jer ugovornoj odredbi sa stranice 47. Priloga sporazumu Ecolink+ nije priznao obvezujuć učinak između stranaka i jer nije priznao da u njemu sadržano upućivanje na Metodologiju iz priloga sporazumu nije upućivanje na Metodologiju koju je predložila META i dostavila Komisiji 21. prosinca 2009.

- II. *Pogrešna primjena/pogreška koja se tiče primjene članka II.20 Vodiča FP6. Pogrešna primjena/pogreška koja se tiče primjene članka 179. UFEU-a u vezi s programima Zajednice. Pogrešna primjena/pogreška koja se tiče primjene članaka 1134., 1135., 1156., 1157. i 1161. Belgijskog građanskog zakonika. Povreda načela dosljednosti.*

Sud je u pobijanoj presudi, kada je odbio četvrti i peti tužbeni razlog iznesen u prilog tužbi, povrijedio načelo dosljednosti, kriterije iz Vodiča FP6 i pravila Belgijskog građanskog zakonika o izvršenju ugovora u dobroj vjeri, kada je, iako je zauzeo stav da odredbe Vodiča FP6 nisu obvezujuće, strogo i doslovno primijenio činjenice na kojima se temelji spor, osobito u vezi s troškovima internih savjetnika.

- III. *Povreda načela procesnog prava Unije u vezi s pravima obrane i punim poštovanjem kontradiktornosti. Povreda članka 64. Poslovnika. Potpuno nepostojanje obrazloženja o bitnom spornom pitanju.*

Sud je u pobijanoj presudi, kada je odbio prva dva tužbena razloga iznesena u potporu tužbi, povrijedio načela prava Unije u području punog poštovanja kontradiktornosti i prava obrane, kao i članak 64. Poslovnika, jer nije ocijenio pravne argumente tužitelja u njegovom očitovanju na dokument naslovljen „Prilog E.4”, koji je Komisija podnijela tek u tijeku rasprave, i jer je nekritički prihvatio navode protivne stranke i nedostavno obrazložio vlastitu odluku.

- IV. *Pogrešna primjena/pogreška koja se tiče primjene Vodiča za financijska pitanja u vezi s neizravnim zahtjevima u okviru Šestog okvirnog programa i odredbi Sedmog okvirnog programa. Očita pogreška u ocijeni ključnog dokaza glede spornih činjenica.*

Sud je u pobijanoj presudi, kada je odbio prva dva tužbena razloga iznesena u potporu tužbi, povrijedio Financijski vodič za šesti program i iskrivio činjenice iz kojih proizlazi spor, jer je na pogrešan i zavaravajući način izračunao sate u vezi sa sporazumom Bridge, odnosno krenuo je od pretpostavke da je suradnik koji je pružatelj usluga svaki dan u mjesecu radio osam sati bez prestanka isključivo na poslovima u vezi s tim ugovorom.

V. Pogrešna primjena/pogreška koja se tiče primjene članaka 1134., 1135., 1156., 1157. i 1161. Belgijskog građanskog zakonika. Povreda načela legitimnih očekivanja iz prava Unije, jer se to načelo primjenjuje i na subjekte privatnog prava u ugovornim odnosima sa subjektom javnog prava.

Sud je u pobijanoj presudi, kada je odbio šesti tužbeni razlog iznesen u potporu tužbi, povrijedio pravila građanskog prava o obveznosti odredbi ugovora, kao i načelo izvršenja ugovora u dobroj vjeri, jer nije priznao da je postupanje Komisije, čiji je vrhunac bilo sklapanje Priloga, kod tužitelja stvorilo legitimna očekivanja da će se prihvatiti Metodologija koju je predložio.

Žalba koju je 26. srpnja 2017. podnio Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 16. svibnja 2017. u predmetu T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank protiv Europske središnje banke

(Predmet C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (zastupnici: A. Glos, T. Lübbig i M. Benzing, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka (ESB), Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 16. svibnja 2017. u predmetu T-122/15;
- poništi odluku ESB-a od 5. siječnja 2015. (oznaka: ECB/SSM/15/1 – OSK1ILSPWNBNQWU0W18/3) te naloži nastavak važenja zamjene odluke ESB-a od 1. rujna 2014. (oznaka: ECB/SSM/14/1 – OSK1ILSPWNBNQWU0W18/1);
- podredno, ukine navedenu presudu Općeg suda i predmet vrati Općem sudu;
- naloži ESB-u snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog: povreda prava Unije pri tumačenju i primjeni članka 6. stavka 4. Uredbe br. 1024/2013 ⁽¹⁾ i članka 70. Okvirne uredbe o SSM-u ⁽²⁾.

Opći sud je pogrešno tumačio relevantne odredbe članka 6. stavka 4. podstavka 2. Uredbe br. 1024/2013 u vezi s člankom 70. stavkom 1. Okvirne uredbe o SSM-u. Pogrešno je došao do zaključka da „posebne okolnosti” koje dovode do razvrstavanja subjekta kao manje značajnog postoje samo kada se izravnim nadzorom nacionalnih tijela mogu bolje ostvariti ciljevi Okvirne uredbe o SSM-u nego izravnim nadzorom ESB-a. Opći sud svoje je tumačenje zasnovao isključivo na engleskoj inačici Okvirne uredbe o SSM-u te je time povrijedio načelo da su sve jezične inačice jednako pravno obvezujuće. Opći sud je pogreškom propustio tumačiti pravila pomoću više rangiranog pravnog pravila u obliku načela proporcionalnosti primijenjenog na nadležnost. Pogrešno je odbacio postojanje očite pogreške u ocjeni koju je napravio ESB prilikom analize činjeničnog stanja te nije dovoljno ispitao, kao ni ESB prije njega, treba li žalitelja, na temelju specifičnih i činjeničnih okolnosti koje je potonji iznio, razvrstati kao manje značajnog subjekta na temelju „posebnih okolnosti” prema članku 6. stavku 4. podstavku 2. Uredbe br. 1024/2013 u vezi s člankom 70. Uredbe o SSM-u. Opći sud je time povrijedio svoju obvezu sveobuhvatnog ispitivanja pobijane odluke u odnosu na pogreške u ocjeni.

2. Drugi žalbeni razlog: iskrivljavanje pobijane odluke i pogrešna ocjena zahtjeva koji se odnose na obrazlaganje

Opći sud je iskrivio obrazloženje pobijane odluke te je zamijenio obrazloženje ESB-a svojim vlastitom. Zbog iskrivljavanja sadržaja pobijane odluke, Opći sud je zanemario da isti ne ispunjava zahtjeve prava Unije u vezi s obvezom obrazlaganja: obrazloženje pobijane odluke je nelogično i proturječno samo sebi.

3. Treći žalbeni razlog: Opći sud je počinio povredu postupka iznošenjem aspekata koji predmet postupka

Presudom Općeg suda povrijeđeno je žaliteljevo pravo na saslušanje i načelo kontradiktornosti postupka. U obrazloženju presude se iznose razmatranja bitna za ishod spora koja nisu bila predmet rasprave u sudskom postupku.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, str. 63.)

⁽²⁾ Uredba Europske središnje banke (EU) br. 468/2014 o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedininstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (SL L 141, str. 1.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 20. srpnja 2017. – ADR Center protiv Komisije

(Predmet T-644/14) ⁽¹⁾

(„Financijska potpora — Opći program ‚Temeljna prava i pravda‘ za razdoblje 2007. – 2013. — Posebni program ‚Civilno pravosuđe‘ — Tužba za poništenje — Odluka koja je izvršna isprava — Članak 299. UFEU-a — Nadležnost autora akta — Načelo dobre uprave — Tužba kojom se traži da se Komisiji naloži plaćanje preostalog iznosa na temelju sporazumâ o bespovratnim sredstvima — Djelomična preinaka tužbe — Arbitražna klauzula — Nadležnost Općeg suda — Prihvatljivi troškovi”)

(2017/C 293/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ADR Center SpA (Rim, Italija) (zastupnici: L. Tantalò, potom A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà i L. Cappelletti, potom J. Estrada de Solà i S. Delaude, agenti)

Predmet

Zahtjev, s jedne strane, na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2014) 4485 *final* od 27. lipnja 2014. o povratu dijela financijskoga doprinosa isplaćenoga tužitelju pri provedbi triju sporazuma o bespovratnim sredstvima sklopljenih u okviru posebnog programa „Civilno pravosuđe”, i, s druge strane, zahtjev, na temelju članka 272. UFEU-a, da se Komisiji naloži da tužitelju plati preostali iznos koji mu se duguje na temelju triju sporazuma o bespovratnim sredstvima u visini od 49 172,52 eura kao i naknadu štete.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. ADR Center SpA snosit će troškove Europske komisije, uključujući i troškove te institucije u vezi s postupkom privremene pravne zaštite, i polovinu vlastitih troškova, uključujući one u vezi s postupkom privremene pravne zaštite.
3. Komisija će snositi polovinu troškova društva ADR Center, uključujući i polovinu njegovih troškova u vezi s postupkom privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 388, 3. 11. 2014.

Presuda Općeg suda od 20. srpnja 2017. – Španjolska protiv Komisije

(Predmet T-143/15) ⁽¹⁾

(„EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Izdaci nastali za Španjolsku — Proizvodno nevezane izravne potpore za godine podnošenja zahtjeva 2008. i 2009. — Nedostaci u sustavu kontrole — Određivanje kontrolnih uzoraka — Teret dokazivanja — Potpore ruralnom razvoju u Autonomnoj zajednici Castilla y Leon za godine podnošenja zahtjeva 2009. i 2010. — Provjere na terenu — Ključne kontrole — Proporcionalnost”)

(2017/C 293/33)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnici: M. Sampol Pucurull i M. J. García-Valdecasas Dorrego, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i I. Galindo Martín, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2015/103 od 16. siječnja 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2015., L 16, str. 33.).

Izreka

1. Poništava se Provedbena odluka Komisije (EU) 2015/103 od 16. siječnja 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u dijelu u kojem se odnosi na financijski ispravak određen Kraljevini Španjolskoj nakon istrage AA/2009/007/ES za godinu podnošenja zahtjeva 2009.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Svaka će stranka snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 178, 1. 6. 2015.

Presuda Općeg suda od 20. srpnja 2017. – Belgija protiv Komisije

(Predmet T-287/16) ⁽¹⁾

(„EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Izdaci nastali za Belgiju — Izvozne subvencije — Povrat koji nije izvršen zbog nemara tijela države članice — Neiscrpljivanje svih mogućih pravnih sredstava — Proporcionalnost”)

(2017/C 293/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Belgija (zastupnici: J.-C. Halleux i M. Jacobs, a zatim M. Jacobs, L. Van den Broeck i J. Van Holm, agenti, uz asistenciju É. Grégoire i J. Mariani, odvjetnikâ)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet i P. Ondrůšek, agenti)

Predmet

Zahtjev, koji se temelji na članku 263. UFEU-a, za poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2016/417 od 17. ožujka 2016. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2016., L 75, str. 16.), u dijelu u kojem se njome od navedenog financiranja u odnosu na Kraljevinu Belgiju isključuje iznos od 9 601 619,00 eura.

Izreka

1. Tužba se odbija
2. Kraljevini Belgiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 270, 25. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 20. srpnja 2017. – Cafés Pont protiv EUIPO-a – Giordano Vini (Art's Cafè)**(Predmet T-309/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije Art's Cafè — Stvarna uporaba žiga — Članak 15. stavak 1., i članak 51. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2017/C 293/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Cafés Pont, SL (Sabadell, Španjolska) (zastupnici: E. Manresa Medina i J. Manresa Medina, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Giordano Vini SpA (Diano d'Alba, Italija) (zastupnici: F. Jacobacci i L. Ghedina, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. travnja 2016. (predmet R 1110/2015-2) o zahtjevu za opoziv između društava Giordano Vini i Cafés Pont.

Izreka

1. Tužba se odbija
2. Društvu Cafés Pont, SL nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 20. srpnja 2017. – Mediaexpert protiv EUIPO-a – Mediaexpert (mediaexpert)**(Predmet T-780/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije mediaexpert — Raniji nacionalni verbalni žig mediaexpert — Relativni razlog za odbijanje — Članak 53. stavak 1. točka (a) i članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Dokaz o postojanju, valjanosti i opsegu zaštite ranijeg žiga — Potvrda o registraciji ranijeg žiga — Prijevod — Pravila 37. do 39. i pravilo 98. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 2868/95 — Legitimna očekivanja”)**

(2017/C 293/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mediaexpert sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastupnik: J. Aftyka, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Mediaexpert S.A. (Varšava)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. kolovoza 2016. (predmet R 2583/2015-1) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Mediaexpert sp. z o.o. i Mediaexpert S.A.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Mediaexpert sp. z o.o. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 6, 9. 1. 2017.

Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2017. – BPC Lux 2 i dr. protiv Komisije

(Predmet T-812/14) ⁽¹⁾

„Tužba za poništenje — Državne potpore — Potpora portugalskih tijela za sanaciju financijske institucije Banco Espírito Santo — Osnivanje i unošenje kapitala u banku za premošćivanje — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Nepostojanje pravnog interesa — Nedopuštenost”

(2017/C 293/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Luksemburg) i 19 drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu rješenju (zastupnici: P. Fajardo, odvjetnik, J. Webber i M. Steenson, solicitors, i K. Bacon, QC)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn i P.-J. Loewenthal, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes i S. Jaulino, agenti, uz asistenciju Mendesa Pereire, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke Komisije C(2014) 5682 final od 3. kolovoza 2014. o državnoj potpori SA.39250 (2014/N) – Portugal – Sanacija Banco Espírito Santo.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Nalaže se BPC Lux 2 Sàrl i ostalim tužiteljima čija se imena nalaze u prilogu snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije u okviru ovog postupka i postupka privremene pravne zaštite.
3. Portugalska Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 46, 9. 2. 2015.

Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2017. – De Masi protiv Komisije

(Predmet T-423/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na rad Skupine za „Kodeks o postupanju (oporezivanje poslovanja)” koju je osnovalo Vijeće — Odgovor na izvorne zahtjeve nakon povoljnog rješenja — Nepostojanje potvrđujuće odluke — Nedopuštenost”)

(2017/C 293/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fabio De Masi (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: A. Fischer-Lescano, profesor)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku J. Baquero Cruz i F. Erlbacher, a zatim J. Baquero Cruz, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Komisijinih odluka koje su sadržavale, s jedne strane, dopis od 20. svibnja 2016. i, s druge strane, dopis od 13. srpnja 2016. kojima se odgovara na zahtjeve za pristup dokumentima Skupine za ‚Kodeks o postupanju (oporezivanje poslovanja)‘ koje je tužitelj uputio na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Fabio De Masi će snositi vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 371, 10. 10. 2016.

Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2017. – Pfizer i Pfizer Santé familiale protiv Komisije

(Predmet T-716/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Carinska unija — Zajednička carinska tarifa — Tarifna i statistička nomenklatura — Razvrstavanje u kombiniranu nomenklaturu — Tarifni podbrojevi — Carine primjenjive na robu razvrstanu u te tarifne podbrojeve — Regulatorni akt koji podrazumijeva provedbene mjere — Nepostojanje osobnog utjecaja — Nedopuštenost“)

(2017/C 293/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Pfizer Ltd (Sandwich, Ujedinjena Kraljevina) i Pfizer Santé familiale (Pariz, Francuska) (zastupnici: L. Catrain González, odvjetnik, i E. Wright, barrister)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Caeiros i K. Skelly, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za djelomično poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/1140 od 8. srpnja 2016. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu (SL 2016., L 189, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Društvima Pfizer Ltd i Pfizer Santé familiale se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 462, 12. 12. 2016.

**Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. srpnja 2017. – PGNiG Supply & Trading protiv Komisije
(Predmet T-849/16 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2009/73/EZ — Zahtjev Bundesnetzagentur za izmjenu uvjeta za izuzeće plinovoda OPAL od propisa Unije o njegovu radu — Odluka Komisije o izmjeni uvjeta za izuzeće od propisa Unije — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)

(2017/C 293/40)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: PGNiG Supply & Trading GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: M. Jeżewski, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i K. Herrmann, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i R. Kanitz, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene odluke Komisije C(2016) 6950 *final* od 28. listopada 2016. o izmjeni uvjeta za izuzeće plinovoda OPAL od pravila koja se odnose na pristup treće strane i regulaciju tarifa određenu Direktivom 2003/55/EZ.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. Opoziva se rješenje od 23. prosinca 2016. PGNiG Supply & Trading GmbH/Komisija (T-849/16 R).
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

**Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. srpnja 2017. – Poljska protiv Komisije
(Predmet T-883/16 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2009/73/EZ — Zahtjev Bundesnetzagentur za izmjenu uvjeta za odstupanje od Unijinih pravila za iskorištavanje plinovoda OPAL — Komisijina Odluka o izmjeni uvjeta za odstupanje od Unijinih pravila — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)

(2017/C 293/41)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, M. Kawnik i K. Rudzińska, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i K. Herrmann, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Republika Litva (zastupnici: D. Kriauciūnas i R. Krasuckaitė, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i R. Kanitz, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene Odluke Komisije C(2016) 6950 *final* od 28. listopada 2016. o izmjenama uvjeta za izuzeće plinovoda Opal od obveze za primjenu pravila o pristupu trećih osoba i tarifnih pravila odobrenih na temelju Direktive 2003/55/EZ.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. Ukida se rješenje od 23. prosinca 2016. doneseno u predmetu Poljska/Komisija (T-883/16 R).
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. srpnja 2017. – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo protiv Komisije**(Predmet T-130/17 R)****(„Privremena pravna zaštita — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2009/73/EZ — Zahtjev Bundesnetzagentur-a za izmjenu uvjeta za izuzeće plinovoda OPAL od propisa Unije o njegovu radu — Odluka Komisije o izmjeni uvjeta za izuzeće od propisa Unije — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)**

(2017/C 293/42)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Varšava, Poljska) (zastupnik: M. Jeżewski, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i K. Herrmann, agenti)

Intervenijent u potporu tuženika: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i R. Kanitz, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene odluke Komisije C(2016) 6950 final od 28. listopada 2016. o izmjeni uvjeta za izuzeće plinovoda OPAL od pravila koja se odnose na pristup treće strane i regulaciju tarifa određenu Direktivom 2003/55/EZ.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. srpnja 2017. – Argus Security Projects protiv ESVD-a**(Predmet T-131/17 R)****(„Privremena pravna zaštita — ESVD — Povrat prijebijem — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Financijska šteta — Dužna pažnja — Nepostojanje hitnosti”)**

(2017/C 293/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Cipar) (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD) (zastupnici: S. Marquardt, agent, uz asistenciju B. Allemeerscha, W. De Meester i G. Scraeyena, odvjetnikâ)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 278. i 279. UFEU-a radi određivanja privremenih mjera u cilju, s jedne strane, suspenzije izvršenja Komisijinih odluka o prijeboju, za račun računovodstvenog službenika ESVD-a, iznosa od 100 600 eura, od 41 522 eura i od 52 600 eura (odluke priopćene 15. ožujka 2017.), od 58 924 eura (odluke priopćene 7. travnja 2017.) i od 41 422 eura (odluke priopćene 19. travnja 2017.) i, s druge strane, naloga ESVD-u da ubuduće ne donosi odluke o prijeboju protiv tužitelja u očekivanju donošenja konačne presude u sporu povezanom s izvršenjem okvirnog ugovora 2008/14/SEC/RELEX/K8, koji se vodi pred tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija).

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 20. srpnja 2017. – António Conde & Companhia protiv Komisije**(Predmet T-244/17 R)****„Privremene mjere — Ribarsko plovilo — Organizacija za ribarstvo sjeverozapadnog Atlantika — Dopusštenost — Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu — Nedostatak interesa”**

(2017/C 293/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugal) (zastupnik: J. R. García-Gallardo Gil-Fournier, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet, A. Lewis i F. Moro, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 278. i 279. UFEU-a s ciljem određivanja privremenih mjera kojima se nalaže Europskoj komisiji da se suzdrži od vršenja pritisaka na Portugalsku Republiku s ciljem uklanjanja ribarskog plovila *Calvão* s liste plovila koja plove pod portugalskom zastavom ovlaštenih ribariti u regulatornom području NAFO-a.

Izreka

Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.

O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 14. lipnja 2017. – TE protiv Komisije**(Predmet T-392/17)**

(2017/C 293/45)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: TE (zastupnik: J. Bartončík, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) o pokretanju istrage;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi osnovnog načela prava Unije – načela supsidijarnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela *ne bis in idem*.

Tužba podnesena 27. lipnja 2017. – Deza protiv Komisije

(Predmet T-400/17)

(2017/C 293/46)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Češka Republika) (zastupnik: P. Dejl, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi Uredbu Komisije (EU) 2017/776 od 4. svibnja 2017. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. (u daljnjem tekstu: Uredba CLP), u dijelu u kojem je njome razvrstana i označena tvar antrakinon na način da je u tablicu 3, u dijelu 3., Priloga VI. Uredbi (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća izvršen sljedeći unos: Index broj: 606-151-00-4; Međunarodno kemijsko ime: antrakinon; EC broj: 201-549-0; CAS broj: 84-65-1; Razred opasnosti i kod(ovi) kategorije: Carc. 1B; Oznake upozorenja: H350; Piktogrami, oznake opasnosti: GHS08 Dgr.; Oznake upozorenja: H350.
- naloži tužitelju snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitom i očito nepravilnom razvrstavanju i označivanju tvari antrakinon kao karcinogene tvari kategorije 1B prema tablici 3 iz dijela 3. Priloga I. Uredbi CLP.
 - To razvrstavanje i označivanje ne temelje se na dostatnim dokazima pribavljenima na temelju pouzdanih i prihvatljivih studija kojima bi se dokazala uzročno-posljedična veza između tvari antrakinona same po sebi i povećane pojave raka kod pokusnih životinja u smislu članka 3.6.1 i članka 3.6.2. iz dijela 3. Priloga I. Uredbi CLP.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava tužitelja, načela iz Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
 - Nezakonitim i očito nepravilnim svrstavanjem tvari antrakinon kao karcinogene tvari kategorije 1B prema tablici 3 iz dijela 3. Priloga I. Uredbi CLP osobito se povrjeđuju tužiteljeva prava mirnog uživanja prava vlasništva i načelo pravne sigurnosti.

Tužba podnesena 6. srpnja 2017. – Leino-Sandberg protiv Parlamenta**(Predmet T-421/17)**

(2017/C 293/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Päivi Leino-Sandberg (Helsinki, Finska) (zastupnici: O. Brouwer i S. Schubert, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Parlamenta od 3. travnja 2017. o odbijanju pristupa tužitelju Odluci Parlamenta od 8. srpnja 2015. donesenu kao odgovor na ponovni zahtjev treće strane na temelju Uredbe br. 1049/2001;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava, očitij pogrešci u ocijeni i nepostojanju obrazloženja u vezi s primjenom izuzeća koje se odnosi na zaštitu sudskog postupka iz druge alineje članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001.
 - Tužitelj navodi da je traženi dokument konačni upravni dokument, koji nije zaštićen na temelju povjerljivosti ili bilo kojeg drugog izuzeća na temelju pravila o neotkrivanju. Nadalje, čak i ako bi se u ovom slučaju primjenjivalo takvo izuzeće, tužitelj navodi da je tuženik počinio očitju pogrešku u vezi s njegovim tumačenjem ili s njegovom primjenom jer nije dokazao na koji način bi otkrivanje traženog dokumenta ugrozilo zaštitu sudskog postupka.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava, očitij pogrešci u ocijeni i nepostojanju obrazloženja u vezi s primjenom testa prevladavajućeg javnog interesa kako se traži drugom alinejom članka 4. stavka 2. gore te uredbe.
3. Treći tužbeni razlog, koji se ističe podredno, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava, očitij pogrešci u ocijeni i nepostojanju obrazloženja u vezi s primjenom članka 4. stavka 6. te uredbe.

Tužba podnesena 10. srpnja 2017. – UF protiv EPSO-a**(Predmet T-422/17)**

(2017/C 293/48)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: UF (zastupnik: L. Gudaitė, odvjetnik)

Tuženik: Europski ured za odabir osoblja (EPSO)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 4. travnja 2017. o isključivanju tužitelja iz natječaja za pravnike lingviste za litavski jezik EPSO/AD/335/16;

- obveže tuženika da omogući tužitelju ispravljanje očite pogreške na način da izmjeni znanje poljskog jezika s B1 na C1;
- ponovno uključi tužitelja u natječaj za pravnike lingviste za litavski jezik.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik povrijedio legitimna očekivanja tužitelja, i doveo ga u zabludu kada je potvrdio da je njegova prijava za natječaj u skladu sa svim uvjetima.
 - Tužitelj navodi da ga je tuženik, nakon što je 9. siječnja 2017. potvrdio da je njegova prijava za natječaj u skladu sa svim uvjetima iz obavijesti o natječaju, i nakon što mu je dopustio da sudjeluje u računalnim testovima, doveo u zabludu i nije mu dao mogućnost da ispravi očitu grešku u pisanju u vezi s razinom njegovog znanja poljskog jezika, a zbog čega je kasnije isključen iz natječaja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik povrijedio tužiteljeva prava i legitimna očekivanja kada ga je isključio iz natječaja za pravnike lingviste za litavski jezik.
 - Tužitelj tvrdi da ga je tuženik odlukom od 4. travnja 2017. uzimajući u obzir znanje poljskog jezika navedeno u prijavi neopravdano isključio iz natječaja za radna mjesta litavskih pravnika lingvista jer je tužitelj upoznat sa stvarnom razinom tuženikovog znanja poljskog jezika na temelju informacija iz prijave za drugi natječaj (EPSO/AD/328/16) i rezultata tog natječaja. Tužitelj navodi da je, prema sudskoj praksi Općeg suda, povjerenstvo za odabir odgovorno za pažljivu ocjenu diploma i potvrda o profesionalnom iskustvu svakog kandidata i odluka povjerenstva o isključivanju natjecatelja iz natječaja smatra se aktom kojim je osoba oštećena u smislu članka 91. stavka 1. Pravilnika o osoblju.

Tužba podnesena 14. srpnja 2017. – António Conde & Companhia protiv Komisije

(Predmet T-443/17)

(2017/C 293/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugal) (zastupnik: J. García-Gallardo Gil-Fournier, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije kojom je odbila hitno proslijediti tajniku Komisije za ribarstvo sjeveroistočnog Atlantika imena plovila s dozvolom Portugala SANTA ISABEL i CALVÃO, i na taj način im onemogućila obavljanje njihove djelatnosti od 1. srpnja 2017., u ribolovnim zonama sjeveroistočnog Atlantika, radi ribolova Dubokomorskog bodečnjaka i kozica, i na taj način povrijedila članak 5. stavak 1. Uredbe br. 1236/2010; ⁽¹⁾
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, kojim tvrdi da je tuženik povrijedio članak 5. stavak 1. Uredbe br. 1236/2010 jer se umiješao u postupak sastavljanja ili dostave popisa plovila koji je sastavio Portugal radi prosljeđivanja tajniku Komisije za ribarstvo sjeveroistočnog Atlantika. Tuženik nije ovlašten komentirati, mijenjati, ili davati preporuke u vezi s tim propisima, procjenjivati, uskratiti, sastavljati sadržaj ili vršiti pritisak na države članice.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1236/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2010. o sustavu kontrole i izvršenja primjenjivom na području obuhvaćenom Konvencijom o budućoj multilateralnoj suradnji u ribarstvu sjeveroistočnog Atlantika i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 2791/1999 (SL 2010 L 348, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 4., svezak 12., str. 54.).

Rješenje Općeg suda od 17. srpnja 2017. – Aston Martin Lagonda protiv EUIPO-a (Prikaz rešetke hladnjaka na prednjoj strani automobila)

(Predmet T-86/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/50)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.

Rješenje Općeg suda od 17. srpnja 2017. – Aston Martin Lagonda protiv EUIPO-a (Prikaz rešetke hladnjaka na prednjoj strani automobila)

(Predmet T-88/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/51)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.

Rješenje Općeg suda od 17. srpnja 2017. – DQ i dr. protiv Parlamenta

(Predmet T-38/17) ⁽¹⁾

(2017/C 293/52)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 20. srpnja 2017. – GY protiv Komisije**(Predmet T-203/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 293/53)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 195, 19. 6. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR